Mi o sebi

Glasilo Društva upokojencev Škofja Loka št. 26 letnik VII december 2013

Pisateljica Minka Likar

Prevajalka Bogdana Žepič

Pesnica Neža Maurer

BRALCI MARINKINE KNJIŽNICE SPOZNAVAJO KNJIGE IN TUDI SAMI PIŠEJO

Avtorja slikanic Jelena in Matjaž Bertoncelj

Franc Mlakar - podelitev bralne značke

Pisateljica Evelina Umek

Pisateljica Metka Zupanek in pesnica Zlatka Levstek

Kreativno pisanje z Mirjano Debelak

SO NAJLEPŠA LETA ŽE ZA NAMI?

Borjana Koželj

So bila najlepša mlada leta ali mogoče srednja? Ne, vsaka leta so najlepša, samo če jih živimo polno. Podobno je z življenjem društva. Vsako obdobje je prineslo nekaj svojega, nekaj, kar so ljudje ravno takrat potrebovali.
Pred desetletjem smo tudi v Škofji Loki spoznali, da ljudje v tretjem življenjskem obdobju še vedno potrebujemo izobraževanje. Ob novih spoznanjih ugotovimo, da se človek uči vse življenje, pa tudi radovedni smo vse življenje. Odločili smo se za organizirano izobraževanje in za začetek ponudili nekaj osnovnih področij. Odziv je bil velik, zato smo nadaljevali. Univerza za tretje življenjsko obdobje ni muha enodnevnica, ampak je proces, zato ne praznujemo le njenega rojstnega dneva, ampak je celotno letošnje študijsko leto praznično in jubilejno. Od nastanka dalje naša univerza le še raste. V družini 47 univerz po Sloveniji ima poseben položaj, saj delamo v okviru društva upokojencev. Zdi se nam, da tako univerza lahko veliko prispeva vsem upokojencem v občini, saj ne ponujamo le izobraževanja, ampak v okviru naše organizacije raste Marinkina knjižnica, ki ima na svojem seznamu že 5200 podarjenih knjig, imamo galerijo Hodnik, ki predstavlja našo ustvarjalnost, ustvarjamo pa tudi glasilo Mi o sebi, ki doseže vsakega od 2280 članov društva upokojencev.
Sebi in vsem ostalim dokazujemo, da družbi lahko še veliko prispevamo. Naše prostovoljno delo je odgovorno in da bi bilo tudi dobro opravljeno, se tudi strokovno izpopolnjujemo. Veseli nas druženje ob dobro opravljenem delu in zavest, da prispevamo k razvoju družbe. Z veseljem se nam pridružujejo novi člani in tako nas usoda univerze v prihodnje ne skrbi.
In vsa leta so najlepša, saj živimo.
Sreče nam ne more dati nihče, sreča je v nas.
Odkrijmo jo.

ČE SE V STAREM LETU JE KAJ ZATAKNILO, VAM BO NOVO LETO VSE REŠILO. VSE LETO PRIVOŠČIMO VAM SREČO, USPEH, DA V 2014 NE BOSTE V SKRBEH.

Izdajatelj:
Društvo upokojencev Škofja Loka
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka
Tel. (04) 512 06 64
e-pošta: drustvoupokojencev@siol.net
Odgovorna urednica:
Jelka Mlakar
Stalni sodelavci:
Martin Bizjak, Meri Bozovičar,
Julija Jenko, Borjana Koželj,
Marinka Logar, Marinka Mesec,
Maruša Mohorič, Nadja Podgoršek
Lektorica:
Marija Draškovič
Oblikovanje:
Nevenka Mandić Orehek
Urednica fotografije:
Zlata Ramovš
Tisk:
GTO Košir d.o.o.
Naklada: 2300 izvodov

Posamezni izvod stane 1,00 EUR.
ISSN 1855-0975

Naslednja številka bo izšla 7. marca 2014.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka
MŠ: 5010721000
DŠ: SI99746352
Tajništvo: 04/512 06 64 in 040 226 667
Fax: 04/512 63 09
Računovodstvo: 04/512 63 08
Blagajna: 040 857 273
E-mail: drustvoupokojencev@siol.net
Uradne ure: sreda in petek od 8. do 12. ure

PRISLUHNIMO PREDSEDNIKU DRUŠTVA MIRU DUIĆU

Prihajajo dnevi praznovanj in obdaritev ter čas za lepe misli in želje ter za pogled nazaj, kaj vse smo postorili v letu, ki se počasi poslavlja. A pravo vprašanje se na žalost skriva globoko v srcu slehernega našega upokojenca, slehernega našega člana: »Kako naprej? Kako preživeti?«
Čedalje več gospodarskih subjektov propada in vse več mladih kot tudi starejših je brezposelnih. Nezadržno se nam zmanjšujejo pokojnine in druge zasluženo prigarane pravice, povečujejo pa se davki. Vse več je socialnih problemov, zdravstvene storitve so vse slabše.

Pred letom dni sem v 22. številki našega glasila pisal o krizi tedanjega življenja. Na žalost se iz dneva v dan vse spreminja na slabše. Pod takšnimi pogoji je tudi delo na društvu čedalje bolj oteženo in težavno, saj je zaradi zmanjševanja dotacij, subvencij in drugih finančnih spodbud ogrožena izvedba načrtovanih zastavljenih ciljev.
Seveda ne obupujemo, toda ni nam vseeno, če zaradi takšne situacije izgubimo marsikaterega člana, ki mu je tudi tako nizka članarina, katere nismo spreminjali že pet let, postala breme. Toda kje so meje? Lukenj za zategovanje pasu ni več.
Kljub takšnim razmeram nismo vrgli puške v koruzo, temveč smo aktivno delovali na različnih in vsebinsko bogatih področjih.

Končna poročila bomo obravnavali prihodnje leto na zboru članov, ko bomo sprejeli tudi načrt dela in finančni načrt za leto 2014. Načrtov in želja imamo veliko, še posebej težko pa pričakujemo odgovor našega župana mag. Mihe Ješeta, na vprašanje, kdaj nam bo občina odstopila pred letom in pol izpraznjene in obljubljene prostore RK Škofja Loka.

Foto: Z. Ramovš

Tajnica DU Cveta Škopelja in predsednik Miro Duić v pisarni društva

Kljub večkratnim obljubam se to do danes žal še ni zgodilo. Morda pa lahko kot novoletno darilo vsem upokojencem od občine pričakujemo pogodbo za dodelitev teh prostorov, ki bi jih s prostovoljnim delom polepšali po naših najboljših močeh.

Celotnemu aktivnemu delu našega članstva in vodjem interesnih skupin se iskreno zahvaljujem za trud, uspešno delo in izvedbo vseh začrtanih programov. Ker vsi naši člani niso sposobni niti zdravstveno niti drugače vseskozi aktivno sodelovati v vseh naših projektih, se vsem zahvaljujem, da kljub vsem težavam iskreno podpirajo delo in razvoj društva.
Zaključek leta je pred nami. Kakorkoli bo v prihodnje, naj nas vedno spremlja zdravje, kajti to je največja sreča in bogastvo.
Prihajajoči prazniki naj vam in vašim najdražjim prinesejo žarek upanja za boljši jutri.

Vsem skupaj srečno in zdravo 2014.

ZAHVALA

Vsem našim članom, ki ste prispevali za nemoteno izdajanje glasila Mi o sebi, se iskreno zahvaljujemo. Tako pomagate pri rednem izdajanju zelo priljubljenega glasila. Ker tudi leta 2014 zaradi čedalje slabšega materialnega položaja naših upokojencev ne bomo povečali članarine, ki je enaka že šesto leto, vas vljudno naprošamo, da nam pri obnovitvi članarine za leto 2014 namenite prostovoljni prispevek v skladu z vašimi finančnimi možnostmi. Za razumevanje se vam že vnaprej zahvaljujemo.

Predsednik Društva upokojencev Škofja Loka
Miro Duić

ŠIRIMO OBZORJA, ZDRUŽUJEMO LJUDI - PROF. DR. ANA KRAJNC, PREDSEDNICA SLOVENSKE UTŽO

Maruša Mohorič

Naša univerza praznuje desetletnico delovanja in veseli smo ter ponosni na vse, kar je v tem času dosegla pri spodbujanju izobraževanja starejših, na zelo bogate vsebine različnih področij, na število študentov ter prepoznavnosti v okviru občinske in tudi državne razsežnosti.

Hkrati pa 30-letnico delovanja praznuje Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje, mreža 47 univerz v 45 krajih. Za pogovor o začetkih univerze za tretje življenjsko obdobje in njeni ustanovitvi sem prosila predsednico in eno od ustanoviteljic, prof. dr. Ano Krajnc. Povedala je, da je izobraževanje starejših spoznala že leta 1972 na specializaciji v Kanadi in ko je leta 1980 sodelovala v projektu za primerjalno andragogiko pri UNESCU. Doc. dr. Duša Findeisen se je leta 1983 izpopolnjevala v Franciji in je obiskala prof. Velasa v Toulusu, ustanovitelja univerze za tretje življenjsko obdobje. Profesorici sta nato združili moči in ustanovili sekcijo v okviru Andragoškega društva Slovenije, ki je kasneje postala samostojno društvo. Precej zaslug za uvajanje izobraževanja starejših imajo mediji, ki so objavljali novice o novem pojavu v izobraževanju. Na začetku ljudje vabila niso jemali resno, saj so mislili, da gre za prvoaprilsko potegavščino, čeprav je bil september, nato pa se je vsul plaz. Nista se niti zavedali, da sta naleteli na veliko zanimanje. Starejši so čutili potrebo po delovanju v javnosti, organizirani dejavnosti, izobraževanju in izpopolnjevanju. Želeli so se vključiti v izobraževanje na področjih, za katera v aktivni življenjski dobi niso imeli možnosti. Prišli so iz Ljubljane, Kranja, Domžal, Postojne in še mnogo drugih krajev. Prvi krožek je bil tečaj francoščine, nato pa vsako leto novi. Hitro je naraščalo tudi ustanavljanje univerz. Ustanovljena so bila društva Velenje, Maribor, Nova Gorica, Izola. Na Filozofski fakulteti so pripravili izobraževanje za vodje univerz in mentorje. Zdaj je v Sloveniji 47 univerz v 45 krajih, v katerih je vpisanih več kot 20.000 študentov. Osnovna oblika organiziranosti UTŽO je civilno društvo, saj s tem občina dobi svoj socialni subjekt, ki ji daje poseben utrip in razvije daj-dam odnos. Kot društvo, del civilne družbe lahko sodeluje na razpisih za sredstva iz socialnih skladov. Koncept UTŽO je zaščiten, za kar je Slovenija dosegla prvo mesto za družbeno inovacijo. Univerza naj bi delovala lokalno kot društvo in skrbela tudi za lokalni razvoj in uporabo pridobljenega znanja v

Foto: Osebni arhiv

dobro celotne skupnosti. Z lokalno UTŽO se lahko povezujejo druge ustanove, društva, organizacije in posamezniki.

Ali slovenska UTŽO sodeluje s podobnimi univerzami v tujini?

► V okviru evropskega združenja sodelujemo z univerzo v Ulmu v Nemčiji. Imamo tudi več skupnih projektov s tujimi univerzami.

UTŽO v Škofji Loki praznuje desetletnico delovanja, deluje v okviru Društva upokojencev, kar ni običajno, saj so druge univerze samostojne ali pa delujejo v okviru Ljudskih univerz. Kaj menite o taki organiziranosti?

► Škofjeloška UTŽO je ena od izstopajočih, saj je od samega začetka zelo živa zaradi aktivnosti, ustvarjalnosti in povečevanja obsega izobraževanja za starejše. Večkrat vas dajemo za zgled drugim univerzam zaradi kulturnih animatorjev, prostovoljcev v muzeju in zaradi glasila Mi o sebi, s katerim dajete možnost starejšim, da se pokažejo. Veliko zaslug za to ima predsednica Borjana Koželj. Čestitam ji, ker je znala zbrati prave sodelavke, je zelo sposobna in aktivna. Čestitam tudi njenim sodelavkam, vsem mentorjem in študentom, ker ste skupaj veliko ustvarili. Univerza vedno raste iz ljudi za ljudi. Naše geslo je in bo ostalo »Širimo obzorja, združujemo ljudi«. Škofja Loka je dobila zaradi doseženih uspehov kot nagrado in priznanje organizacijo prvega mednarodnega festivala v

letu 2011. Festival je bil uspešen, saj so na njem sodelovale slovenske univerze, hrvaška univerza iz Zagreba in zamejska univerza iz Italije. Naslednji festival je bil letos v Novi Gorici, ponovno se bomo srečali čez dve leti, najverjetneje na Štajerskem.

Kaj menite o dejstvu, da na izobraževanjih, delavnicah in krožkih večinoma sodelujejo ženske? So bolj vedoželjne ali bolj družabne?

► V Evropi v UTŽO sodeluje 80% žensk in le 20% moških, kar je enako kot pri nas. Moške so vzgajali za poklic, kariero, status, v starejših letih pa ostajajo doma. Ženske pa so bolj široke, čeprav naj bi skrbele za dom in otroke in naj ne bi sodelovale v javnosti. A to se počasi spreminja in pri mlajših generacijah je že drugače. Ženske so začutile potrebo po delovanju v javnosti, po tem, da se izkažejo in dokažejo, da so enako sposobne kot moški.

Bi morda kaj želeli dodati za zaključek?

► V imenu slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje in v svojem imenu iskreno čestitam škofjeloški univerzi za pomembno obletnico ter se veselim nadaljnjega sodelovanja in uspehov na vseh področjih.

USTVARJALNOST STAREJŠIH JE NEIZMERNA

Maruša Mohorič

Pregovora, da več ljudi več ve in da je izkušnja mati modrosti, sta se pokazala za pravilna tudi v primeru sodelovanja med univerzami za tretje življenjsko obdobje. »Srečanja predstavnikov univerz na državni ravni so zelo pomembna, saj so izkušnje in nove ideje vedno dobrodošle. Ko smo bili v Škofji Loki na začetku, so v Domžalah imeli skoraj pet let prakse, zato smo navezali stike z njimi, jih povabili med nas in vedno so se z veseljem odzvali. Navdušile so nas njihove Špelce in literarno ustvarjanje,« je povedala Borjana Koželj, vodja naše univerze. To je bil glavni razlog, da ob našem jubileju na pogovor povabimo predsednico domžalske univerze METKO ZUPANEK.

Metka Zupanek je bila pobudnica in ustanovna članica društva Lipa Domžale ter univerze za tretje življenjsko obdobje. Predsednica društva je že šestnajsto leto.

Foto: Osebni arhiv

Prosila sem jo, naj nam pove nekaj zanimivosti in podatkov o njihovem društvu in njegovih dejavnostih.

»Društvo smo ustanovili leta 1997. Na ustanovnem sestanku nas je bilo nekaj čez dvajset. Začeli smo z jezikovnimi tečaji in umetnostno zgodovino, saj je bilo za to največ zanimanja. Kmalu smo ustanovili tudi literarni krožek. Zdaj imamo v registru vpisanih okrog 1500 članov. Nekateri so prišli samo na en krožek, morda dva, veliko pa je stalnih članov. Vsako leto se vpiše nekaj novih, nekaj jih društvo tudi zapusti, a lahko bi rekla, da nas je okrog 600 aktivnih članov. Dejavnost se je močno razširila in trenutno lahko govorim vsaj o sedemdesetih aktivnostih na različnih področjih, od katerih je najpomembnejše izobraževanje. Zelo veliko je zanimanje za kulturne dejavnosti in tudi za šport. Na kratko bi lahko rekla, da so naši člani zelo ustvarjalni in da je njihov prispevek k prepoznavnosti v občini in širše kar znan, saj v naše društvo prihajajo ljudje iz Domžal, Mengša, Kamnika, Moravč, Bukovice in Ljubljane.«

Zanimalo me je, kaj meni o sodelovanju med univerzami v Sloveniji in slovensko UTŽO.

»Lahko bi rekla, da bi od matičnega organa lahko pričakovali več. Društvo Lipa je odprto za vse oblike sodelovanja in izmenjave, zato bi bili sodelovanja veseli, preveč se vrtimo v svojem krogu. Imamo pa tudi primere prijetnega druženja. Obiskali smo društvo v Murski Soboti, oni pa so prišli k nam, obiskali so nas tudi člani iz Kočevja. Bili smo povabljeni k vam v Škofjo Loko, kjer smo na Čaju ob 5h predstavili nekaj literarnih del, bili smo gostje v vaši knjižnici pod krošnjami. Ogledali smo si vašo zanimivo Marinkino knjižnico, po mestu pa nas je popeljala Borjana Koželj. Obisk Škofje Loke nam je ostal v prijetnem spominu.«

Leta 2012 je društvo Lipa praznovalo 15. obletnico delovanja in ob tej priložnosti so izdali že trinajsti literarno likovni zbornik z naslovom ŠUM JESENI, na kar so zelo ponosni. V zbornikih se predstavijo člani, literati, pesniki in likovni ustvarjalci, vsi po vrsti so se s temi dejavnostmi začeli ukvarjati v tretjem življenjskem obdobju. Društvo ima svoj pevski zbor, ki nastopa ob raznih priložnostih, pripravljajo razstave slikarskih, keramičnih in ročnih izdelkov. Znane so njihove punčke, ki jih izdelujejo za Unicef, in so jih poimenovali domžalske Špelce, organizirajo izlete in planinske pohode, pa še bi lahko naštevali. Skratka, domžalski študentje tretje univerze so zelo aktivni in uživajo v društvu Lipa.

Metka Zupanek je bila vesela povabila na pogovor, ki ga je zaključila s čestitko. »V imenu društva Lipa in v svojem imenu iskreno čestitam vaši univerzi za aktivno delo in želim še veliko ustvarjalnih let, vesela pa bom tudi vabila na praznovanje desete obletnice delovanja vaše univerze.«

Metka Zupanek, najlepša hvala za pogovor. Vam in vašim študentom želimo vse dobro.

BORJANA KOŽELJ IN UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

Meri Bozovičar

Pregovor pravi, da za učenje nikoli ni prepozno. Zelo sem vesela, da v tako poznih letih študiram na univerzi za tretje življenjsko obdobje.
Nekega sobotnega jutra, ko sem bila še v službi, sem slišala, da se v Ljubljani pričenja pouk za vse tiste, ki bomo kmalu dopolnili delovno dobo in se želimo izobraževati tudi v starejših letih. Že takrat sem si rekla, da bo to nekaj zame in si zapisala telefonsko številko.
Preteklo je kar nekaj let, da sem se vključila v program izobraževanja pri društvu upokojencev Kranj in štiri leta obiskovala krožek umetnostne zgodovine. Ko pa je bila ustanovljena ta oblika izobraževanja tudi v Škofji Loki, sem bila med prvimi slušatelji. Takrat sem se prvič srečala z Borjano Koželj, ki je začela s krožkom geografije, dr. France Štukl pa je nadaljeval s programom umetnostne zgodovine »Škofja Loka, moje mesto«. Borjana je vse svoje znanje in voditeljske sposobnosti pokazala pri vodenju in organiziranju univerze. Ko sem jo danes, po desetih letih vodenja vprašala, kako je zadovoljna z rezultati svojega dela, mi je odgovorila: **»Moja duša vriska, moj dan je vedno prekratek in nikoli mi ni dolgčas. Za univerzo živim cel dan, tudi ponoči mi ne da spati.«**

Foto: N. Mandič Orehek

V tem času je spoznala ogromno novih ljudi. Veliko jih je pripravljenih pomagati, toda vsak zase nič ne zahteva, nihče nikomur ni šef, vse se dogovorimo in vse gradimo na prostovoljni osnovi. Širi se krog prostovoljnih mentorjev, ki so pripravljeni podariti svoje znanje tudi drugim. Pri študijskih krožkih je pomembno učenje, predstavljajo pa tudi primer dobre prakse, kako iz osamljenih ali izjemno vedoželjnih ljudi narediti nekaj novega in dobrega, tako zase kot tudi za skupnost. Omenila je tudi trideset prostovoljk, ki poskrbijo, da naše glasilo Mi o sebi še toplo pride iz tiska do naših bralcev. Še posebej vesela pa je, da se je izobraževanju pridružilo tudi 27 moških.
Kot veliko priznanje ocenjuje izjavo loškega župana mag. Miha Ješeta, da smo najboljši v Sloveniji in Srednji Evropi.

MENTOR JE VODILNA OSEBA ŠTUDIJSKEGA KROŽKA

Borjana Koželj

Nekateri naši mentorji so z nami že od prvih korakov univerze. Nekateri so naših let, drugi pa so mlajši in dokazujejo, kako uspešno je lahko medgeneracijsko sodelovanje. Povprašali smo jih, kako doživljajo delo s starejšimi. Enotno so odgovorili, da imajo študenti veliko željo po znanju in da je delo vzorno ter ustvarjalno. Srečevanja s študenti pri krožkih se veselijo.

TADEJ GARTNER, mentor študijskega krožka angleškega jezika

»Na Univerzi za tretje življenjsko obdobje v Škofji Loki sem že deseto študijsko leto mentor študijskega krožka angleščine. Delo z mojo skupino me zelo veseli, saj smo z večino študentk skupaj že dolgo in smo postali že pravi prijatelji.
Čeprav smo si generacijsko različni, se lepo dopolnjujemo in tako tudi jaz izvem mnogo novega ter se naučim. Vse študentke so zelo delavne in vestne, tako da mi je delo z njimi res v veselje.«

Foto: Osebni arhiv

Pogovor s STEPHENOM MYLANDOM, mentorjem angleškega jezika

Ela Dolinar

Kdaj si začel poučevati na Univerzi za tretje življenjsko obdobje Škofja Loka?

► Poučevati sem začel že na začetku delovanja univerze. Zame je bilo poučevanje starejših nov izziv, saj gre za popolnoma nov način dela.

Kako gledaš na nas starejše, ki si želimo učiti česa novega oziroma ohranjati znanje in ga utrjevati?

► Všeč sta mi vaša vnema in zanimanje, predvsem pa sproščenost na vseh naših krožkih. Tudi trema, ki so jo v začetku imeli nekateri, se je polagoma izgubila in sedaj je vzdušje med urami prijetno. Mnogokrat se nasmejimo, ko popravljam vaše napake. Naj poudarim, da tudi sam pridobivam izkušnje in nova spoznanja ob delu s starejšimi slušatelji. Vsaka ura je drugačna in nikoli nam ni dolgčas.

Foto: Osebni arhiv

Kaj meniš o izletih, ki jih pripraviš za nas udeležence tvojih krožkov v poletnih počitnicah?

► Udeleženke ste me same nagovorile za naše prvo potepanje po Angliji, kasneje je postalo kar tradicionalno. Že nekajkrat sem peljal kar dve skupini in zame je to druženje ter spoznavanje angleškega podeželja nadgradnja učenja. Govorimo angleško, pogovarjamo se z domačini, okušamo drugačno hrano, skratka, imamo se lepo. Zelo me preseneča, da ste starejši tako prilagodljivi in tudi pogumni, da se odpravite v svet.

Letos mineva 20 let od mojega prihoda v Škofjo Loko. Všeč mi je druženje z vami, navdušen sem nad hrano in presenečen nad odnosi med generacijami, ki so precej boljši in pristnejši kot v Angliji.

Angleška konverzacija, mentorica prostovoljka VERONIKA HARTMAN

Foto: N. Mandić Orehek

»Na Univerzi za tretje življenjsko obdobje Škofja Loka sem že nekaj let mentorica krožka angleška konverzacija. V skupini je bilo 7-8 udeležencev in se vsa leta ni veliko spreminjala. Namen tega krožka je bil predvsem, da udeleženci osvežijo že pridobljeno znanje in pogumno spregovorijo v tujem jeziku. Mislim, da je vsem to zelo lepo uspelo.

Pomemben uspeh naše skupine je tudi prevod pripovedke v stripu Kamniti most in nekaj podnapisov o Visokem v Tavčarjevi sobi za Loški muzej.

Odločitev za to mentorsko delo je bil velik izziv tudi zame. Doštudirala sem angleški in ruski jezik, vendar nikoli nisem poučevala, zato sem po upokojitvi želela, da bi se preizkusila tudi na tem področju. Priložnost se je pokazala, ko je tretja univerza organizirala krožke angleščine in sem prevzela mentorstvo angleške konverzacije. Tudi sama sem morala premagati strah pred vodenjem krožka in dvome, ali sem za to delo dovolj sposobna. A ko je delo steklo, so strahovi izginili in naš krožek se je spremenil v druženje. Tu smo v angleškem jeziku brali, pisali in govorili. Mentorstvo mi je dvignilo samozavest, da sem tudi kot upokojenka še vedno lahko dejavna.«

SONJA DOLINAR, mentorica delavnic ročnih spretnosti

Borjana Koželj

Sonja Dolinar si je želela poučevati že v srednji šoli, vendar jo je življenje zaneslo med številke. Poleg tega jo je zanimalo še veliko področij in z nekaterimi se je začela ukvarjati po upokojitvi. Najprej se je posvetila aranžiranju cvetja. Obiskovala je krožek hortikulture, o tem je brala v knjigah in fotografirala aranžmaje. Pogosto je razmišljala, kako bi za te lepote navdušila prijateljice in kako bi jih naučila teh spretnosti. Tako je prevzela vodenje prvega krožka, nato še enega in veselja ob delu v skupini še ni konec. Poleg urejanja cvetja je svoje znanje delila še na vrsti drugih krožkov, kot so ustvarjanje dekoracij iz slanega testa, nakit iz gline in fimo mase, urejanje fotografij in oblikovanje foto knjige. Idej in izzivov ji ne manjka, tako kot tudi veselja ne, ko v skupini delaš dobro in so ustvarjalci zadovoljni.

Foto: Z. Ramovš

Oblikovanje gline, mentorica SAŠA AMBROŽIČ

»Vodenje krožka za starejše se ne razlikuje veliko od vodenja krožka za zaposlene. Udeleženke so ženske z izkušnjami, ki so že marsikaj doživele in preživele, pa vendar imajo pogum za odkrivanje novih znanj in veščin ter so vedoželjne in ustvarjalne. Leta ne igrajo bistvene vloge, ampak življenjska energija, ki jo imajo mnoge upokojenke več od veliko mlajših vrstnic. Podajam jim tehnično znanje, medtem ko kreativne ideje nastajajo v skupini, kjer se učimo druga od druge. Krešejo se zamisli, veliko pa k temu prispeva sproščeno in veselo vzdušje, v katerem uživamo vse in h kateremu vsaka prispeva svoj del.«

Foto: Osebni arhiv

Vaje za spomin mentorice ROMANE KUMER

Maruša Mohorič

Romana Kumer je delovna terapevtka, ki je zaposlena v CSS v Stari Loki že 28 let. Z delom je zadovoljna, saj ima ogromno izkušenj, večinoma pozitivnih. »Če v ljudeh zbujaš zaupanje, ga vračajo, vendar moraš biti potrpežljiv in jih imeti rad, saj jih le tako lahko pridobiš,« pravi Romana. V domovih za starejše so delavnice za ohranjanje spomina redna dejavnost. Zanimanja za tovrstne delavnice je bilo v okviru razpisov za izobraževanje na UTŽO veliko tudi pri nas, saj se je vedno vpisalo od 12 do 14 članov, zato so v programu vsako leto. Gospa Kumer pravi, da so ljudje na začetku zadržani, saj jih skrbi, ker začnejo pozabljati in se zato bojijo demence. A na delavnicah spoznajo, da ima vsak svoje težave, saj nekateri pozabljajo imena, drugi obraze, tretji pa dogodke. Zato so tudi naloge na delavnicah različne, da se vsak lahko vključi in spopade s svojo težavo. Nekateri se tudi vračajo, ker jim je delo v skupinah všeč, obenem pa se družijo, kar starejšim veliko pomeni. »Morda bi bilo dobro, da se organizirate sami, se dogovorite za tedenska srečanja brez mentorja in vadite v okviru obstoječih gradiv, ki jih je veliko. Lahko bi se dogovorili, da se posamezniki pri vodenju izmenjavajo, saj več ljudi več ve,« je predlagala. Zanimalo me je tudi, kaj je pomembno, da bi starejši čim dlje ostali duševno čili in zdravi. »Pomembno je, da so vsestransko aktivni. Poleg fizičnih dejavnosti je potrebno imeti tudi različne miselne izzive, kot so branje knjig, reševanje križank, razne družabne igre, pogovori s prijatelji ter pisanje pisem ali dnevnika. Gre tudi za vzdrževanje koncentracije. Pomembno je delati eno stvar ne tri ali štiri hkrati. Moški delajo eno stvar in jo naredijo, ženske pa bi delale več stvari hkrati. Če imaš preobremenjene možgane, se zmedejo. V teoriji je zapisano pravilo, da rabiš kar 7 sekund, da določiš ali si zapomniš človeka, ime ali dogodek. Pomembna je koncentracija, osredotočenje.«

Foto: N. Mandić Orehek

Romana z gospo Ano Mlakar

Za dobro splošno počutje starejšim še priporoča, naj odidejo v naravo, v gozd, da se umirijo in glava ne bo kot čebelnjak. Potem bodo misli lahko tekle v eno smer kot potoček. Njen nasvet zveni zelo preprosto.

VSE ŽIVLJENJE JE PRED NAMI

Borjana Koželj

Smo svobodna bitja, zato lahko izberemo način razmišljanja in se odločimo za zavzetost, tako za zavzetost pri delu kot za zavzetost za drugega, za boljše odnose. Poleg določenih znanj se učimo tudi odnosov, učimo se drug od drugega, kako biti drug z drugim, misliti s svojo glavo. V ta mozaik lahko vsakdo prispeva svoj kamenček in tako bo slika lepša, življenje pa boljše. Želim vam dobro izbiro zase in za druge, želim vam pokončno držo, ravnotežje, velikodušnost, pogum. Novo leto je pred nami.

ANKETA – IZKUŠNJE UDELEŽENCEV IZOBRAŽEVANJA

Besedilo in fotografije Nevenka Mandić Orehek

Septembra smo ob vpisu v programe za študijsko leto 2013-2014 povprašali nekatere naše dolgoletne in tudi nove člane, zakaj so se odločili, da ponovno sedejo v šolske klopi.

Marija Verčič Valentine (1928) krožek Živimo polno življenje
»Za učenje nikoli nisi prestar. Krožki so tudi priložnost za druženje in za stik z ljudmi.«

Lučka Langerholc (1954) krožek Vaje za spomin
»Upokojenka sem šele en mesec. Za krožke sem izvedela na Radiu Sora.«

Ljuba Globočnik (1950)
krožek Oblikovanje gline
»Prihajam iz Železnikov, za univerzo pa sem izvedela iz Loškega utripa. Članica univerze sem že štiri leta. Obiskovala sem krožka digitalne fotografije in umetnostne zgodovine, že tri leta pa oblikujem glino. Letos bom nadaljevala pri glini in ustvarjala s Sonjo.«

Janez Vodopivec (1947)
Likovni krožek
»Po poklicu sem športni pedagog. Od nekdaj sem rad risal, a prej za to ni bilo časa.«

Irena Dolinar (1958)
»Sem čisto sveža upokojenka, saj sem se upokojila 1. septembra letos. Še kot upokojenka pripravnica sem v preteklem študijskem letu sodelovala pri angleški konverzaciji. Marca letos sem se udeležila Grundtvigove delavnice v Nemčiji.«

TABORNIKI

Leta 2014 bo Društvo tabornikov Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka praznovalo 60 let svojega delovanja. Ob tem jubileju pripravljajo slavnostno akademijo in zbornik zgodovine društva. V šestih desetletjih se je zamenjalo mnogo generacij, ki jih današnji taborniki želijo spoznati in popisati zanimive zgodbe o taborništvu preteklih let.
Če ste bili član tabornikov, vas vabijo, da jim pišete na Kati Sekirnik, Društvo tabornikov Rod svobodnega Kamnitnika, Studenec 15, 4220 Škofja Loka ali po elektronski pošti na kati.sekirnik@gmail.com .

Druženja z vami se veselijo.

OBISK IZ EVROPSKE STEKLENE PALAČE – TANJA FAJON

OBISK IZ EVROPSKE STEKLENE PALAČE

Zlata Ramovš

18. oktobra 2013 je Škofjo Loko in naše društvo obiskala slovenska poslanka evropskega parlamenta Tanja Fajon s svojo ljubljansko asistentko.

Za obisk Škofje Loke smo se s poslanko dogovorili ob ogledu Evropskega parlamenta v Belgiji, ki smo ga člani društva upokojencev Škofja Loka obiskali septembra. Takrat nas je v bruseljski stekleni palači prijazno sprejela evroposlanka Tanja Fajon, ki je edina odgovorila na našo prošnjo za obisk, čeprav smo vlogo poslali vsem osmim slovenskim evroposlancem.

Foto: M. Bizjak

Poslanka Evropskega parlamenta Tanja Fajon

Poslanka se je prijazno odzvala tudi povabilu na povratno srečanje s člani našega društva v Škofji Loki, ki ga je opravila na enem od vsakotedenskih delovnih obiskov Slovenije. Pogovor o vprašanjih pravic starejših ter o aktualnih izzivih Slovenije v luči evropskega parlamenta je vodila Monika Tavčar. Poslanka je odgovarjala tudi na vprašanja obiskovalcev, ki so bili kritični do številnih negativnih dogajanj, katerim smo že dalj časa priče v domači Sloveniji.

Pogovor je vodila Monika Tavčar. (Foto: Z. Ramovš)

Kljub popolnoma zasedenemu urniku, ki ga imata poslanka in njena asistentka tudi ob koncih tedna, sta si vzeli čas še za obisk prostorov našega društva. V predavalnici sta presenetili udeleženke skupine, ki je pripravljala aranžmaje jesenskih dekoracij za razstavo in bili nad njihovimi umetninami prijetno presenečeni. Na vprašanje, kaj počnejo moški člani društva, smo jima najbolje odgovorili z ogledom polic in omar, polnih športnih pokalov, saj so moški - seveda ob ženskih kolegicah - najbolj aktivni prav pri športih. Z ogledom še svežih fotografij, pripravljenih za razstavo Naše aktivnosti, pa smo obiskovalki seznanili še z bogatim naborom aktivnosti, ki jih je društvo z univerzo za tretje življenjsko obdobje pripravilo v sezoni 2012/13.

Poslanka, ki je bila navdušena nad našo bogato dejavnostjo, nam je po obisku poslala naslednje pismo:

Najlepša hvala za res prijetno druženje in čudovite fotografije. Mi bodo v lep spomin.
Preživela sem res prijetno popoldne v vaši družbi in tudi spoznala, kako čudoviti ste z vsemi svojimi aktivnostmi in energijo. Res bi morali biti zgled mnogim drugim društvom s svojo organiziranostjo.
Vesela sem, da smo združili prijetno s koristnim, vašo pot v Bruselj in moj obisk Škofje Loke.
Upam, da bo še kakšna priložnost.
Želim vam lep dan in uspešno delo, pozdravljam vse v Društvu!

Tanja Fajon

Obisk jesenske delavnice (foto: S. Dolinar)

JANA BEŠTER, PROSTOVOLJKA PRAVE GOJZERJE JE DOBILA ZA 40. ROJSTNI DAN

Maruša Mohorič

Jana Bešter je vedno zadnja v koloni Veselih pohodnikov pri njihovem spoznavanju domovine in zamejstva. To je njena naloga, za katero se je odločila prostovoljno in z veseljem, ko jo je vodnica Dragica Gartner povabila za pomoč. Ni ji težko, saj je v dobri kondiciji in tudi družba na začelju kolone je običajno zanimiva.

Foto: Osebni arhiv

V društvo upokojencev se je Jana vpisala takoj, ko se je upokojila (»Nekam moraš pripadati«) po dolgih letih dela v policijski administraciji, kjer je bila zadovoljna. Tam sta se spoznali z Dragico, ki je delala kot medicinska sestra v dežurni ambulanti, včasih tudi na terenu. Beseda je dala besedo in ko je Dragica prevzela skupino pohodnikov, je Jana postala njena zvesta pomočnica. Pohodi so ji v veselje, saj zelo rada hodi v hribe. Ima kar nekaj pomembnih pohodniških dosežkov. Bila je na trekingu na Anapurni v Nepalu, kjer je v osmih dneh prilezla z višine 800 m na 5415 m. Druga pomembna izkušnja pa je bil vzpon na Kilimandžaro, visok 5895 m. Ob tem ne pozabi povedati, da je prve prave gojzarje dobila za 40. rojstni dan, kajti za Lubnik in Blegoš so planinci pred leti potrebovali le malo boljše superge. Ljubezen do gora vsakemu posamezniku predstavlja nekaj drugega, večini pa je všeč narava, skale, razgledi, pisano cvetje in druščina. Ljudje so sproščeni, prijazni, zadovoljni, v hribih je vse drugače kot v dolini. Večina planincev kot tudi Jana, pravi, da skrbijo za kondicijo in ohranjanje zdravja, zato ni treba k zdravniku. Zelo si želi, da bi lahko še dolgo hodila na višine in uživala.

Kot prostovoljka skrbi za obveščanje pri klekljaricah, ki se tedensko srečujejo v naši Marinkini knjižnici. Ko je mentorica Mici Koblar prenehala poučevati klekljanje, so se tečajnice dogovorile, da nadaljujejo s tedenskimi srečanji. Jana je klekljala že kot otrok, potem veliko let ni bilo časa, a si je vse potrebno pripravila za ponoven začetek, ko bo upokojena. Želela se je naučiti nove vzorce in še veliko več. Letos spomladi je ponosno pokazala šopek cvetja, ki so ga z veliko potrpljenja ustvarili njeni spretni prsti. Vesela je bila, da je lahko s svojimi izdelki sodelovala na razstavi v Sokolskem domu v Škofji Loki in v našem društvu. Z Jelko Dulc sta klekljali tudi na Bledu, kjer so si obiskovalci lahko v živo ogledali nastajanje klekljarskih umetnin.

Jana je tudi pridna bralka in je osvojila že drugo bralno značko v našem DU. Najbolj so ji všeč zgodovinskoljubezenski romani in kriminalke. Jutranja kava s knjigo v roki je nekaj najboljšega, na ta način si zapolni deževne dneve, ko ne more biti na kolesu. Vključila se je v kolesarsko sekcijo, za katero jo je navdušila vodja sekcije pri DU Jožica Anžel. Kolesarji so se udeležili srečanja društev gorenjskih upokojencev na Kokrici ter v Šenčurju in Komendi. Pri kolesarjih je največ moških, le nekaj je žensk in upajo, da se jim bo pridružila še katera. Srečujejo se vsak ponedeljek.

Povedati moram, da Jano poznam že nekaj časa, vendar si nisem mislila, da je aktivna na toliko področjih. Čeprav je prehodila velik del Slovenije, pa obstaja še veliko krajev, kjer še ni bila.

POVERJENIKI

Poverjeniki in ostali prostovoljci v DU, ki delujejo pretežno na terenu, so nepogrešljiv del našega društva in pomembna vez z lokalnim okoljem. Predstavljajo vir informacij, zaupanja, pridobivanja novih članov in vzpodbujajo druženja članov. Tam, kjer so prostovoljci aktivni, imamo velik odziv članstva pri vseh oblikah našega delovanja. Nekateri so zelo dejavni, drugi pa manj, odvisno od prostega časa, ki ga imajo na razpolago. Vsem se iskreno zahvaljujemo za opravljeno delo in čas, ki ga nesebično darujejo našim članom in občanom znotraj kot tudi izven Škofje Loke.

MED NAS PRIHAJAJO NOVI ČLANI

NEŽKA ZUPAN

Julija Jenko

Kdo je ta neumorna simpatična Nežka? Od leta 2011 je tajnica Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske. Vendar jo želim predstaviti kot članico DU Škofja Loka, ki se nam je pridružila letošnje leto. Seveda bi tudi o pokrajinski zvezi Gorenjske, ki združuje blizu 33 500 članov, lahko povedala veliko zanimivega, vendar je to že tema za drugič.

Foto: Z. Ramovš

Doma je bila v Prebačevem pri Kranju, sedaj pa že 32 let živi v Kranju na Planini. Ima hčerko. Po poklicu je trgovska pomočnica in po nekaj letih službovanja v trgovini se je zaposlila v Planiki, kjer je do upokojitve leta 1997 delala v računovodstvu. Po upokojitvi se je včlanila v DU Kranj, kjer je bila sedem let tudi tajnica. Potem je bila sedem let varuška prijateljičinih vnukov, sedaj pa je že dve leti tajnica PZDU Gorenjske. Že trinajst let je tudi članica DU Tržič, letos pa se je včlanila še v naše društvo. Je tudi podporna članica zveze borcev in zveze brigadirjev Kranj. Vprašala sem jo, kje je bila v brigadi in povedala mi je, da jo mama na teren ni pustila, a se je vseeno udeležila raznih akcij v Kranju. Zdaj brigadirji vsako leto pripravijo srečanje.

Zelo rada in veliko hodi v hribe, veliko kolesari in rada hodi na kopalne izlete. Skratka, rada se druži s prijatelji, ki imajo enake interese. Z nami je bila tudi v Bruslju in je bila zelo zadovoljna. Kot prostovoljka že drugo leto vsak dan obiskuje gospo, staro nad 90 let, ki nima svojcev ali sorodnikov. Med drugim ji je pomagala dobiti mesto v domu upokojencev na Planini. Že tri leta zbira plastične zamaške za humanitarne namene. Kako preživlja prosti čas? Najprej odločno odgovori, da ne gleda televizije, posluša pa radio, zlasti dobro glasbo, in veliko bere. Naročena je na veliko revij, kot so Zdravje, Obrazi, Aura, Vzajemna. Mnogo knjig poezij dobi za rojstni dan. Tudi naše glasilo Mi o sebi ji je všeč, ker je lično in zanimivo.

Nežka, želimo ti še mnogo dobrih del ter izletov v hribe in drugam. Vsako društvo potrebuje takšne ljudi.

ČLANE IN PODPORNIKE IMAMO TUDI IZVEN ŠKOFJE LOKE

VALERIJA IN JOŽE DOLENEC IZ PODOBENA V POLJANSKI DOLINI

Julija Jenko

Ko sta se Valerija in Jože leta 2000 upokojila, je Jože oba včlanil v naše društvo. Takrat sta se iz Frankovega naselja preselila v Podobeno. Leta 1998 sta začela uspešno skupno ljubiteljsko glasbeno pot, Jože na diatonični harmoniki, Valerija pa najprej na južnoameriškem instrumentu KAZU, kasneje pa na baritonu.

Valerija Malovrh, poročena Dolenec, se je rodila na Suhi, sedanjem Frankovem naselju. Po osnovni šoli je odšla na učiteljišče v Ljubljano. Končala je pedagoško akademijo, se zaposlila na Osnovni šoli Jela Janežiča v Škofji Loki in od tam odšla tudi v pokoj. Valerija je prva na šoli uvedla in vodila planinske pohode. Pravi, da so otroci zelo radi hodili po Loškem hribovju, nekateri pa so celo naredili loško planinsko pot.

Jože Dolenec je Martenkov Joža s Podobena.

Tudi on je po končani osnovni šoli odšel na učiteljišče v Ljubljano in nadaljeval izobraževanje s študijem defektologije na pedagoški akademiji, smer tiflopedagogike oz. pedagogike za slepe. Po končanem študiju je deset let poučeval na Zavodu za slepe v Ljubljani, nato so ga povabili v Škofjo Loko, kjer je bilo takrat prosto delovno mesto ravnatelja Srednje šole za slepe in slabovidne.

Prvič sta se srečala na stopnišču učiteljišča, pravi Valerija in se leta 1967 poročila. Imata hčerko Tjašo in sina Aleša ter vnuke, ki so bili velikokrat v njunem varstvu.

Jože pripoveduje, da je zadnja leta pred upokojitvijo doma večkrat v roke vzel harmoniko, ker se je tako sprostil po stresni službi. Ko se je upokojil, ga je žena Valerija prepričala, da se je začel učiti harmoniko, da ne bo škripal v prazno. Tako je odšel na dvomesečni tečaj k Avseniku, potem pa je pet let obiskoval zasebno šolo Stopar v Mengšu.

Skupno ljubiteljsko glasbeno pot sta začela leta 1998 pri skupini KAR`TK. Tam je Valerija igrala južnoameriški instrument kazu, ki se poje kot na glavnik. Potem sta osem let, do leta 2010 igrala pri SUHI ŠPAGI, Jože na diatonično harmoniko, Valerija pa na bariton. Vendar instrumentov še nista postavila v kot.
Še vedno rada zaigrata prijateljem, v dobrodelne namene in predvsem za svojo dušo. Všeč so jima predvsem stare skladbe ljudskih godcev, še posebej Mihovih godcev z Ojstrega vrha v Selški dolini. Občasno se jima pridružita Jože Teran s kitaro ter Matija Koritnik s klarinetom. Skupina se imenuje KOPRIVNIK. Številni mladi harmonikarji in baritonisti na njunem domu spoznavajo skrivnosti teh instrumentov. Oba sta člana tarokistov iz Škofje Loke, glasbena skupina te druščine pa se imenuje VALAT. Nedavno je ta druščina praznovala petdeset let.
Skozi glasbo sta spoznala veliko novih ljudi in prijateljev. Stalno se glasbeno izobražujeta in si pomagata med seboj. Ko gre Jože na tekmovanja, ga Valerija spremlja, bodri in tudi ocenjuje. Jože je že večkrat zmagal v kategoriji veteranov na tekmovanju harmonikarjev v Besnici. Leta 2006 pa je na tekmovanju za zlato harmoniko Ljubečne prejel naziv **Ljudski godec leta.** Je član kvarteta POLJANSKI ORGLIČARJI, ki igrajo na ustno harmoniko. Valerija se v igranju baritona izpopolnjuje pri učitelju Igorju Šinku, ki jo je vključil kot edino žensko v skupino PRVI SLOVENSKI BARITON BAS BATALJON.

Foto: Osebni arhiv

Glasbeni par Valerija z baritonom in Jože s harmoniko

Na moje vprašanje, zakaj sta se včlanila v naše društvo, če pa imata toliko drugega razvedrila in zabave, sta mi odgovorila, da zato, ker sta Ločana. Tudi prvi nastop v javnosti, sta imela prav za DU Škofja Loka, ko je bil še predsednik Janez Liechtenecker. Redno spremljata dogajanje v društvu in pravita, da imamo na različnih področjih pestro ponudbo. Redno obiskujeta Marinkino knjižnico in rada prebirata tudi naše glasilo Mi o sebi. Jože je že večkrat šel z Nežkino skupino planincev, rad pa gre tudi na Dragičine pohode. Valerija še okleva, ker s svojim tempom ne bi rada ovirala velike skupine. A zadnjič, ko so šli na Štajersko okoli Vojnika, jo je Jože pregovoril, da je šla z njim. In na koncu je bila zelo vesela, saj je po dolgih letih spet srečala sošolke. Pravi, da bo spet šla.

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

MARINKINA KNJIŽNICA V PRETEKLEM ŠTUDIJSKEM LETU

Marija Draškovič

Letos mineva šest let, odkar nam je Marinka Gartner iz Železnikov podarila več kot 300 knjig, med katerimi je bilo tudi veliko leposlovnih. Uredili smo jih po knjižničarskih merilih in jih v učilnici ponudili članom naše tretje univerze in društva upokojencev. Ti so knjižnico sprejeli in knjige tudi darovali. Darovalcev je bilo kar 98 in tako je nastala knjižnica s 5000 knjigami.

Ker je število knjig naraščalo, smo ugotovili, da lahko postanemo pridruženi člani sistema Cobiss, v kateri je popisana knjižna zaloga vseh slovenskih knjižnic. V knjižnici nas je 5 prostovoljk, ki si delo razdelimo. Poleg vnašanja knjig v sistem Cobiss svetujemo pri izposoji, vodimo evidence obiskovalcev in novih knjig ter pripravljamo knjižno gradivo za izposojo. Pomembno je tudi, da predstavljamo našo knjižno zalogo, ki jo razstavljamo na mizah v galeriji Hodnik. Na začetku delovanja knjižnice izposojevalcev ni bilo veliko, vendar se povečuje obisk in tudi število izposojenih knjig. Lani so nas bralci obiskali 1100-krat in si izposodili 1910 knjižnih enot. Ker so knjige podarjene in v knjižnici delamo prostovoljke, je vse brezplačno.
Da bi knjige čim bolj približali bralcem, smo uvedli bralno značko za odrasle, pri kateri morajo bralci prebrati vsaj pet knjig iz priporočenega seznama in za vsako knjigo napisati kratko vsebino. Vsako

nadaljevanje s prejšnje strani

Foto: Z. Ramovš

Levo je prva omara iz leta 2008, z leti so se ji pridružile nove.

leto izberemo vodilnega avtorja bralne značke in pisatelja tudi povabimo na končno podelitev. Prvo leto je bil vodilni avtor pisatelj Ivan Sivec, drugo leto Tone

Foto: Z. Ramovš

Police ob južni steni so namenjene strokovni literaturi. Dobili smo jih leta 2010.

Partljič, letos pa smo brali knjige Bogdana Novaka. Vsak obisk pisatelja je za bralce posebno doživetje, saj nam pokaže bogastvo njegovega sveta. Čeprav nas letos Bogdan Novak ni mogel obiskati, smo uživali v pogovoru z gospodom Francem Mlakarjem, podžupanom občine Hajdina, ki nam je predstavil knjigo Bogdana Novaka Trte umirajo stoje.

Uvedli smo tudi bralno značko za branje angleških knjig. Letos jo je doseglo 17 bralcev, značke pa smo podelili v prisotnosti predsednika British Councila Jamesa Hampsona.

Poleti del dejavnosti prenesemo na travnik pred knjižnico. V to Knjižnico pod krošnjami povabimo otroke iz vrtcev in naše bralce, ki jim predstavljamo katero od evropskih

Foto: R. Zadnik

Nove police bodo hitro napolnjene s podarjenimi knjigami.

književnosti. Letos nam je v sodelovanju z občino Škofja Loka odlomke iz romana sodobnega ruskega pisatelja Vladimirja Makanina Kjer se je nebo stikalo s hribi brala Irina Guščina, mi pa smo razstavili ruske romane iz naše knjižnice. Imeli smo tudi pogovor o poletnem branju.

Otrokom je svoje pesmi brala pesnica Neža Maurer, svojo slikanico Trobentica pa sta predstavila Jelena Bertoncelj in njen mož, slikar Matjaž Bertoncelj. Za prijetno vzdušje je poskrbela tudi naša pevska skupina Mavrica, ki je skupaj z otroki pela otroške pesmi. Veseli smo bili tudi obiska naših vrstnikov, ki so brali svoje prispevke, napisane na krožku Kreativno pisanje mentorice Mirjane Debelak. Svoje knjige nam je predstavila tudi pisateljica Evelina Umek, ki se je posvetila tržaški Slovenki Marici Nadlišek Bartol.

Da bi knjižnica polno zaživela, bi morali imeti denar za reden nakup novih knjig. Našim bralcem, ki nimajo svojih računalnikov, bi radi ponudili nekaj prenosnih računalnikov, ki bi jih uporabljali pri nas v knjižnici. S tem bi našim članom ponudili tudi drugačne usluge.

Foto: N. Mandić Orehek

Kotiček z računalnikom pred obnovo

NOVO V GALERIJI HODNIK

Zlata Ramovš

Letošnjo jesen smo počastili z dvema razstavama, fotografsko razstavo aktivnosti DU v sezoni 2012/2013 in spremljevalno razstavo jesenskih dekoracij. Obe razstavi sta ob otvoritvi pritegnili polno galerijo obiskovalcev.

Z razstavo o aktivnostih društva v pretekli sezoni smo naredili pregled dejavnosti društva, ki so bile organizirane od septembra 2012 do septembra 2013. Bogata slikovna dokumentacija je obsegala 83 fotografij, kljub temu pa je bila galerija premajhna, da bi lahko predstavili vse, kar

Foto: Z. Ramovš

30 prostovoljcev je pri pripravi obeh razstav in otvoritve opravilo kar 246 ur.

se je dogajalo v pretekli sezoni. Na otvoritev smo povabili tudi fotografe, ki ste v preteklosti pridno beležili dogajanja društva na fotografske kartice in filme ter s tem omogočili obširen pregled naših letnih aktivnosti. Hvala vsem, za posnetke pa se priporočamo še naprej.

Foto: N. Mandić Orehek

Pevci MePZ Vrelec z zborovodkinjo Nado Krajnčan

Fotografsko razstavo je odlično popestrila spremljevalna **razstava jesenskih dekoracij,** ki jih je na delavnici ustvarila skupina naših članic pod vodstvom izkušene mentorice Sonje Dolinar. Razstavo je otvoril predsednik Miro Duić, otvoritev razstave je s pevskim nastopom obogatil moški del MePZ Vrelec z zborovodkinjo Nado Krajnčan.

Borjana Koželj je v vlogi prostovoljne kulturne mediatorke popeljala obiskovalce po galeriji ter jim skušala podati čim bolj podrobne informacije o obeh razstavah.

Ob otvoritvi smo odprli tudi knjigo vtisov galerije Hodnik, v katero so se najprej podpisali prisotni razstavljavci, nato pa še ostali prisotni. Vanjo so obiskovalci napisali tudi več vzpodbudnih ocen za

Foto: Z. Ramovš

Jesenska delavnica s Sonjo Dolinar

nadaljnje delo naše galerije in društva.

S svojo prisotnostjo je dogodek počastil tudi župan mag. Miha Ješe, ki je v svojem pozdravnem nagovoru ugotovil, da bi morali galerijski prostor razširiti in k razstavam povabiti tudi zunanje obiskovalce. O tem člani društva že dalj časa sanjamo in upamo, da bodo občinski možje na to pomislili tudi takrat, ko nam bodo nekoč namesto dosedanjih starih prostorov dodelili večje in novejše.

Fotografska razstava bo odprta do sredine decembra.

V galeriji Hodnik razstavlja tudi Marinkina knjižnica. Ob vsakem obisku knjižnice si lahko ogledate njene tematske razstave knjig in publikacij.

15. novembra je potekel rok za prijavo na razstavo **MOJ POGLED – Ježki**. Razstavo bomo otvorili sredi decembra. Okrog božiča pa si boste lahko ogledali lesene skulpture našega amaterskega oblikovalca, ki jim bodo delale družbo dekoracije iz praznične delavnice.

Vabljeni!

Foto: Z. Ramovš

5. SREČANJE V PROJEKTU »STAREJŠI V AKCIJI / SEN-ACT«

Od 28.11. do 2.12.2013 je Sokolski dom v Škofji Loki gostil 3. mednarodno konferenco AKTIVNI STAREJŠI ZA EVROPO.

V projektu, ki ga je financirala Evropska unija, je Občina Škofja Loka združila prebivalce tistih evropskih mest, ki imajo, tako kakor Škofja Loka, korenine v srednjem veku. Srečanje je pokazalo, da smo starejši v Škofji Loki res aktivni, morda celo bolj kot druge generacije. Udejstvujemo se na toliko različnih področjih, da se je bilo težko odločiti, s čim bi se predstavili. Odločili smo se, da se bo DU Škofja Loka predstavilo s temo V SVET PO ZNANJE IN IZKUŠNJE. Predstavitev programa Grundtvig in izkušenj udeležencev delavnic je bila res odlična odločitev.

Foto: N. Mandič Orehek

Člani naše univerze v Sokolskem domu

11 naših članov je v preddverju s fotografijami prikazalo delavnice, ki so se jih udeležili, štirje pa so se z besedo in sliko predstavili v Kristalni dvorani. Uvodno besedo je imela Marta Satler, svoje izkušnje so nam zaupali še Edo Erzetič, Mari Mrak in Irena Dolinar.

GLASBA

POJEMO VAM IN SEBI

Besedilo in fotografije Martin Bizjak

Letošnjo jesen smo bili pevci MePZ Vrelec zelo dejavni. Sodelovali smo na otvoritvi razstave dejavnosti članov našega društva, pripravili pa smo tudi letošnji tradicionalni Koncert generacij v Sokolskem domu. Pred dnevom spomina na mrtve smo peli še na komemoraciji pred Domom zveze borcev.

Za otvoritev razstave Naše aktivnosti v galeriji Hodnik smo vabilo dobili nekoliko pozno, zato smo pred nastopom opravili dodatno vajo. V razstavnem prostora je tesno, zato smo se odločili nastopiti z moškim zborom MePZ Vrelec. Moški sestav deluje šele od letošnjega poletja in zato je nabor njegovih pesmi še majhen. Zapeli smo tri pesmi, ki so jih obiskovalci razstave lepo sprejeli.

Priprava Koncerta generacij je bil naš večji projekt, ki ga je sponzorirala Kulturna skupnost občine Škofja Loka. K sodelovanju smo povabili izvajalce vseh generacij, s katerimi so stike navezali posamezni člani zbora Vrelec. Tako je Minka Bertoncelj k sodelovanju povabila vrtec, Jože Peternel osnovno šolo, zborovodkinja Nada Krajnčan glasbeno šolo, Martin Bizjak pa gimnazijo in plesno skupino Lonca.

Seveda smo povabili tudi Škofjeloški oktet. Nikjer sodelovanja niso odrekli, čeprav je zaradi termina koncerta, ki je potekal v času tik pred »krompirjevimi« počitnicami, marsikdo imel težave pri izbiri programa za nastop. Nežka Alič je vodila priprave pogostitve nastopajočih, drugi pa so prevzeli prevoz teh dobrot v Sokolski dom, tako da smo

Pevski zbor med vajo v OŠ Škofja Loka-Mesto

bili pevci s pripravo koncerta dokaj zaposleni. Minka Bertoncelj je vključila v koncert še vnuka Jana, pevca pri Škofjeloškem oktetu, ki se je izkazal kot odličen voditelj programa.

Koncert generacij je kot organizator koncerta in predstavnik najstarejše generacije začel MePZ Vrelec s tremi pesmimi, zadnja Mati piše pismo belo je bila primerna prihajajočemu dnevu spomina na mrtve. Preden smo jo zapeli, je Jan zrecitiral pesem partizana v njegovem pismu materi. Moški zbor Vrelca pa je nato zapel še Bardorferjevo Večer na

Francka Mausar je pevka od leta 1946.

vasi in Murnovo Na poljani.
Nastop malčkov je bil kot vedno zelo prisrčen. Otroci iz vrtca Najdihojca so prikazali sestav Zapojmo in gibajmo. Osnovnošolci so nastopili v sestavu otroškega pevskega zbora starejših učencev, ki je zapel ljubke otroške pesmice Zajček bi se ženil rad, Polževo snubitev in Sončno jutro – za dva groša. Gimnazijci tokrat niso nastopili s svojim znanim pevskim zborom, ampak z violinsko izvedbo Po jezeru bliz Triglava in z mojstrsko harmonikarsko izvedenimi zabavljivimi narodnimi vižami.

Josip Juraja, basist z dolgim pevskim stažem

Tudi Glasbena šola ni nastopila kot običajno z instrumentalnimi izvedbami skladb, ampak je pevski zbor izvedel glasbeni sestav Malo za hec in malo zares, v katerem so se izmenjavali stavki velike glasovne virtuoznosti in bolj melodično spevni vstavki.
Škofjeloški oktet, ki je znan po izvedbah narodnih pesmi z žlahtno ubranostjo glasov, je tudi tokrat navdušil poslušalce s pesmimi Dečva pa v hartelcu, Ljubavne pesmi iz Rezije in Ta družba naj živi. Plesna skupina Lonca, ki je po svojih srednjeveških plesih znana tudi po Sloveniji, je z mladimi plesalci in plesalci mladimi po srcu spored koncerta zaključila z venčkom renesančnih plesov.
Koncert je po mnenju poslušalcev in izvajalcev dobro uspel, kar je seveda nagrada za vse, ki so želeli občinstvu pričarati lep glasbeni večer.
MePZ Vrelec se je odzval tudi povabilu na vsakoletno komemoracijo ob dnevu spomina na mrtve pred Domom zveze borcev. Spominu na vse padle za našo domovino smo se poklonili z žalostinkami Nov cvet, Padel je padel in Mati piše pismo belo, ki jo je spremljala recitacija partizanovega pisma materi.
Sestav MePZ Vrelec je pester in se spreminja, ker nekateri pevci zaradi starosti izstopijo, vanj pa se vključujejo drugi, ki s petjem najdejo v njem nekaj za svojo dušo. V zadnjem času smo dobili dva nova pevca, ki imata za seboj že dolgo glasbeno kariero. Nekateri v Vrelcu pojejo že od vsega začetka ali pa so prej peli drugje. Ni jih malo, ki pojejo še pri kakem drugem zboru, tudi cerkvenem.
Med našimi dekleti velja omeniti Francko Mausar iz Kranja, ki ima za seboj dolgo in uspešno pevsko kariero. Začela je že leta 1946 v mladinskem PZ Radovan Gobec. Nato je pela v ženskem PZ pod vodstvom Petra Liparja, bila je tudi odlična sopranistka v APZ Franceta Prešerna iz Kranja, a s tem še niti približno nismo opisali njene pevske poti. Več pevk v zboru opravlja tudi druge, bolj prozaične naloge. Jožica Kemperle, skrbi, da pevci dobijo note, Karla Jemec je blagajničarka in si prizadeva, da je finančno stanje vedno nekaj nad pozitivno ničlo, čeprav zbor nima lastnih dohodkov, saj je vstop na naše koncerte običajno prost. Majda Galovič skrbi za družabno življenje v zboru, ki pa je nekoliko zanemarjeno, saj smo sklenili negovati doseženi kvalitetni nivo petja in ga še nekoliko nadgraditi. Tudi število načrtovanih nastopov zahteva od nas resno delo, s katerim želimo razširiti svoj pevski repertoar.
Med fanti Josip Juraja, basist z dolgim pevskim stažem pri zboru LTH in pevec na cerkvenem koru, prisega na basovsko skupino pevcev kot steber zbora. Je poznavalec zgodovine Soške fronte in pobudnik izletov zbora v kraje dogodkov iz teh časov. Tone Maršič izhaja iz družine pevcev s prekmurskih ravnic.

Tone Maršič izhaja iz družine pevcev.

Igral je v pihalnem orkestru, odkar pa živi v Kranju, pa je od 1972 leta pel v zboru Musica viva in je do sedaj z njim prepotoval Evropo in Latinsko Ameriko. Je odličen tenorist, kar je med pevci tretjega življenjskega obdobja redko, zato poje še v MoPZ Duplje, MePZ Stražišče, MePZ Peter Lipar in v cerkvenem zboru Zlato polje. Rad ima tudi dalmatinske pesmi in pravi moški zbor brez njega ne daje pravega glasovnega vtisa.
Vsak član zbora daje petju zbora svojo barvo, saj izmed 35 pevcev naša zborovodkinja Nada v njem sliši vsak glas posebej.

NA OBISKU PRI MARTI NOVLJAN

Zlata Razpet

Toplega septembrskega jutra sem se odpravila v gozd nad Soro. Uživala sem v tišini, iskala gobe, se pogovarjala z drevesi. Naenkrat sem zagledala nad seboj sprehajalca. Že sem se hotela obrniti, ko sem zaslišala: »Gob pa ne boste našli, še ne rastejo.« Ker se mi je glas zdel nekam znan, sem dvignila pogled in zagledala svojo nekdanjo sodelavko Marto Novljan. Hitela mi razlagati o tem, kdaj bodo začele rasti gobe in zakaj še ne rastejo. Odgovorila sem ji: »Gob danes res ne bom našla. Zdi pa se mi, da sem našla zanimivo osebo, ki jo bom predstavila v glasilu Mi o sebi. Se strinjaš, Marta?« Marta je brez razmišljanja privolila. Obiskala sem jo na njenem domu v Podlubniku. Pričakala me je z nasmehom na obrazu, albumom fotografij, zapiski o svojem delu. Z velikim žarom je začela pripovedovati o svoji življenjski poti, o družini in o svojih dveh velikih ljubeznih. Obujali sva tudi spomine na čase, ko sva skupaj poučevali v osnovni šoli.

Foto: B. Orešnik

»Svojo mladost sem preživela v Stari Loki. Po končani srednji šoli sem se vpisala na višjo gospodinjsko šolo in jo leta 1963 uspešno končala. Najprej sem se zaposlila kot učiteljica gospodinjstva v OŠ Poljane. Ker sem imela za polni delovni čas premalo ur učne obveznosti, sem morala poučevati tudi v OŠ Gorenja vas.

Leta 1974 pa se je sprostilo delovno mesto na OŠ Cvetka Golarja. Prijavila sem se, bila sem sprejeta in tam sem poučevala vse do upokojitve. Ob delu sem se odločila še za študij biologije, ki sem ga tudi uspešno zaključila. Sodelovala sem pri pripravi učbenika za gospodinjstvo za osnovno šolo. Vedno sem iskala nekaj novega, zanimivega in tako sem se leta 1981 domislila, da bi ob DNEVU ZEMLJE pripravili naravoslovni dan z ekološko vsebino. Vodstvo šole je idejo sprejelo z navdušenjem in prepričana sem, da smo bili prva šola v Sloveniji, ki je učencem prikazala, kako ločevati odpadke. Projekt smo z istim vzgojnim namenom na šoli izvajali mnogo let, mu dodajali nove oblike in ga nadgrajevali. Neizmerno rada sem delala z učenci, ker sem se z njimi odlično razumela, sem prevzela še mentorstvo biološkega in dramskega krožka. Poleg moje družine je bila moja prva ljubezen poučevanje, druga pa gledališče. Sedanji župan Miha Ješe me je leta 1983 vprašal, če bi prevzela vodstvo v amaterskem gledališču Škofja Loka ODER MLADIH. Nisem dolgo razmišljala, saj se mi je tako izpolnila druga največja želja, delo v gledališču. Dobro sem poznala delo ustvarjalcev predstave, saj sem bila tudi sama amaterska igralka. Če nisem igrala, sem bila šepetalka, rekviziterka, scenografka, asistentka ali oblikovalka odrskega gibanja. Oder sem spoznavala ob delu z režiserji Poldetom Polencem, Petrom Jamnikom in Poldki Štiglic. Tudi na svojem delovnem mestu sem pripravljala različne predstave in praznovanja, vse z ekološko vsebino. Delala sem tudi predstave z Dedkom Mrazom, ki je obdaroval otroke. Seveda vedno ni šlo vse kot po maslu. Kadar mi je začelo zmanjkovati moči in energije, mi je v ušesu zazvenel Poldkin glas: »Daj, daj, saj zmoreš.« Takrat sem se res pravilno odločila, saj sem pripomogla k uspehu nekaterih igralcev. Pod mojim vodstvom sta se kalila Iztok Drabik, danes študent igralske akademije, in Bojan Trampuš, uspešen igralec na domačem odru. Petra in Katja ostajata zvesti gledališču kot članici tehnične ekipe.

Leta so tekla in že se je bližala upokojitev. Ko sta bili pred mano samo še kratki dve leti, sem se začela spraševati, kaj bom počela, ko bom ostala doma. Pisanja priprav ne bo, imela bom časa na pretek, vendar sem človek, ki ne zna mirovati, moram biti stalno aktivna. Odločila sem se, da se bom poglobila v skrivnostni svet gob. Vedno sem rada raziskovala in ko sem prišla do rezultata, se je zopet pojavilo nekaj neznanega. Leta 1995 sem se na pobudo mojih sodelavcev Fanike in Franca, ki sta mi pomagala pri izvedbi naravoslovnih dni, včlanila v Gobarsko društvo Škofja Loka. Znanje o gobah sem osvajala počasi, saj moraš biti 110-odstotno prepričan, da gobo res dobro poznaš. Leta 2001 sem prevzela tudi vodstvo gobarskega društva in ga 8 let zelo uspešno vodila. Kmalu smo ugotovili, da imamo vsi skupaj premalo znanja, zato

Foto: arhiv M. Novljan

Marta s Poldko Štiglic - igra Mati leta 1963

smo se pričeli izobraževati. Ponedeljkova srečanja sem oblikovala bolj strokovno, pripravljala sem tudi ekskurzije in razstave. Lahko se pohvalim, da imamo danes kar 6 poznavalcev gliv. Spoznali smo, da je svet gob potrebno predstaviti že otrokom in tako smo pričeli s projektom, ki ga izvajamo po vseh osnovnih šolah škofjeloške občine že 11. leto.
V teh letih sem pridobila kar veliko znanja, ki ga posredujem tudi drugim. Pišem različne članke, objavila pa sem tudi več strokovnih prispevkov. Zelo ponosna sem na objavo sestavka Gobe na škofjeloškem območju v Loških razgledih ter na izdajo brošure 100 receptov gobjih jedi Od župce do paštete.
Želim si, da bi se ljudje zavedali, da so gobe neverjetni organizmi. Čistijo naravo, saj so največji razkrojevalci organskih snovi v anorganske. Vsebujejo zdravilne učinkovine, vendar niso hrana, ampak samo začimba. Opažamo tudi, da se vsako leto veča vandalizem nad gobami.
Pred enim mesecem sem v gozdu naletela na 9 jurčkov potolčenih s palico. Ali to pomeni, da ljudje niti jurčkov ne poznajo ali pa so gobe namenjene človeškemu egu?«
Ker sem opazila žalost na njenem obrazu, sem pogovor hitro preusmerila na vesele dogodke. Nasmejali sva se ob tejle njeni anekdoti.
»Zgodilo se je med prvim letom mojega poučevanja v Poljanah. Bila sem mlada. Največ težav sem imela, ker je bilo poljansko narečje zame španska vas. Praktični pouk gospodinjstva smo imeli v kuhinji kulturnega doma. Na začetku ure sem vpisovala odsotnost učencev v dnevnik, ko je v kuhinjo ves zasopel vstopil učenec in zrecitiral: 'Oprostite, ke sm zamudu, kse m je kol pokvaru.' Nisem vedela, kaj je kol. Bala sem se, da se mi bodo učenci smejali, zato sem dalje spraševala, kaj se mu je zgodilo. Odgovoril je: 'Ja, kitna m je dol padla.' Tako sem izvedela, da je kol kolo.«
Gospa Marta je prava gobarska strokovnjakinja, ki vam bo z veseljem svetovala, če boste naleteli na težave.

DOLGO, DOLGO ŽIVLJENJE

91 LET MINKE BIZJAK

Besedilo in fotografija Martin Bizjak

Minka Bizjak je v 92. leto starosti vstopila še vedno vedrega in živahnega duha. Noge so sicer na njeni strmi in pogosto trnovi življenjski poti opešale, tako da zmore le še sprehod okoli svojega doma, tudi glava se ji je povesila globoko na prsi. Četudi je njena postava sključena, se je pokončna in neupogljiva prebijala skozi vse življenjske preizkušnje do danes.

Rodila se je v loški delavski družini, kjer je bilo pet otrok. Oče, Pokrovčnkov Franc, doma z Ožbolta, je kot vojak avstro-ogrske vojske iz I. svetovne vojne z ranjeno nogo prišel v Loko za kruhom in si za življenjsko sopotnico vzel nekaj let starejšo Mino, ki je znala šivati in bila dobra gospodinja. Bil je hlapec pri veletrgovcu in posestniku Hajnriharju, ki ga je zaradi sodelovanja v delavskem štrajku leta 1936 odpustil, kljub temu da je imel nepreskrbljene otroke. Tako je družino preživljal s priložnostnimi deli med drugim tudi kot grobar in delavec pri gradnji novega Puštalskega mostu. Družina je stanovala v Karlovcu pri Alču, v eni sobi in kuhinji. Živeli so v prijateljstvu in slogi, saj se Minka ne spomni kakega družinskega prepira ali ostre besede. V nedeljo popoldne je oče vso družino odpeljal na izlet nekam v zeleno in gozdno okolico Loke, na Križno goro, Ožbolt ali Osolnik. Brata Francelj in Jože sta se učila obrti, bila pa sta tudi gasilca in člana Orla. Francelj, ki je postal klepar, si kljub veliki višini ni pomišljal prebarvati streho zvonika farne cerkve Sv. Jakoba. Starejša sestra Pavla je bila gospodinjska pomočnica v hišah uglednih loških meščanov, kot so bili Hafner, Šink in Kašman, Minka pa je hodila v dekliško šolo k uršulinkam v loškem gradu. Šola ji ni delala težav in veljala je za vzorno učenko. A ker je bila iz delavske družine, ni mogla pričakovati kakšne dobre poklicne kariere. Nekaj časa je bila zaposlena v trgovini pri Ješetu. Njeni mami pa je v gostilni pri Pepevnaku, kjer so se zbirali katoliško usmerjeni intelektualci in poslovneži, uspelo pripraviti urednika Slovenca

nadaljevanje s prejšnje strani

Tineta Debeljaka, da je posredoval pri vpisu v trgovsko šolo v Ljubljani, takratni direktor Šeširja, gospod Kmetič, pa ji je zagotovil štipendijo. Šolanja v Ljubljani se rada spominja, še posebej vesele druščine loških dijakov in študentov, ki so se z vlakom vozili v ljubljanske šole. Po končani trgovski šoli se je leta 1940 zaposlila v Šeširju kot pisarniška moč. Istega leta ji je umrl oče.

Ko se je v mizarstvu zaposlil tudi mlajši brat Jože, se je najavljala že nova vojna. Francelj pa je že imel stike s partizani in gestapo ga je premestil v barake kranjske tovarne LGW, sedanje Iskre, kjer je delal za okupatorja. Po vzpostavljeni zvezi je doma vzel že pripravljen nahrbtnik in s tovarišem sta odrinila v partizane. Jože je bil tam že pred njim, saj ga je vzela noč, ko je dobil poziv vermachta na nabor. Oba sta padla še istega leta 1943, Francl na Prtovču, Jože pa med obrambo svobodnega Cerkna.

Dekleta so delovala ilegalno na terenu. Minka je večkrat trosila letake za OF, pletla nogavice, v tovarni pa marsikdaj izmaknila papir za partizansko tehniko v Primoževem mlinu. Vojna je bila takoj za vogalom zadnje hiše v Loki. Nekoč na sprehodu po cesti proti Gabrovemu, ki ji Ločani pravijo »vojaška«, so za ovinkom nenadoma naleteli na tankovsko kolono in ustja topovskih cevi so se grozeče obrnila proti njim. Po policijskem »čiščenju« Loke je gestapo kmalu prišel po Minko v Šešir in jo poslal v begunjske zapore. Po 3 mesecih so jo na posredovanje takratnega direktorja Šeširja gospoda Schedlerja napotili na prisilno delo v Memmingen blizu Münchna. Tam je kot ostali delavci v tovarni letalskih delov delala normalen delovnik in, kot pravi, se ji ni godilo tako slabo. S svojo odlično nemščino si je izposlovala celo teden dni dopusta doma. A domotožje jo je tako mučilo, da je takratni Memmingen ni prav nič zanimal, zato se ga komaj še spominja. Dobro pa se spominja letalskih napadov na Ulm in München, ko so jate ameriških bombnikov prekrivale nebo od obzorja do obzorja. Čutiti je bilo skorajšnji konec Reicha in Minka je sklenila vzeti usodo v svoje roke. Pobegnila je iz taborišča prisilnih delavcev in se z vlakom odpeljala proti domu. Železniška proga skozi Avstrijo je bila zaradi stalnih bombardiranj prevozna le po odsekih. Ko je njen vlak ravno odpeljal z neke postaje, so jo zavezniška letala spremenila v ruševine. Policisti v civilu so jo seveda kmalu prijeli in jo poslali nazaj. Drugi pobeg je bil uspešnejši, saj je že znala prepoznati člane tajne policije, z dobro nemščino si je izposlovala pravice »anšlus« državljanov, tako da je marca 1945 v rekah nemških beguncev z vzhoda po štirih dneh prišla domov.

Po osvoboditvi so se vojne rane, takšne in drugačne, celile skupaj z obnovo porušene domovine. Minka se je spet zaposlila v Šeširju v knjigovodstvu, s svojim delom prispevala k izgradnji socializma in si ustvarila družino. Živela je za službo in družino. Svojim trem otrokom je hotela zagotoviti boljše življenje, kot ga je imela sama, in obetavno prihodnost. Kot vodja računovodstva se je čutila dolžno ob koncu leta, ko so pripravljali bilanco podjetja, ostati v službi do večera ali delati tudi kako nedeljsko dopoldne. Nekoliko manj idilično družinsko življenje med tednom so popestrili prijetni nedeljski popoldnevi s skupnimi sprehodi na Krancelj in Stari grad ali drugam v okolico Loke. Minka je bila v vseh ozirih zahtevna do sebe, prav tako pa tudi ni popuščala svojim otrokom, da ne bi svojih šolskih in drugih dolžnosti opravljali resno in odgovorno. Želela jim je omogočiti dobro izobrazbo, kar njej ni bilo dano. Z vero in zaupanjem v Boga je opravljala svoje poslanstvo matere in skrbnice, dokler njeni otroci niso doštudirali in si našli službe. Tudi v pokoju ni mogla držati rok križem, saj je želela še koristiti družbi. Donedavno je prizadevno opravljala knjigovodstvo v Karitasu, skrbela za razdeljevanje pomoči in po odmaknjenih krajih loškega hribovja obiskovala družine v stiskah z mnogo otroki na skromnih posestvih ter pozabljene in osamljene starejše. Za svoje delo je leta 2011 od Škofijske Karitas prejela Zahvalo in Priznanje za 15 let vodenja in 20 let delovanja v Župnijski Karitas Škofja Loka.

Za zadnje življenjsko obdobje si je našla mir v prijetnem stanovanju v stolpnici. V veliko veselje so ji njeni vnuki, v njihovem krogu praznuje njihove in svoje rojstne dneve, z njimi proslavlja podelitve diplom in dosežene akademske naslove. Nadvse pa je ponosna na najmlajšega vnuka, ki je pravkar postal zdravnik ter sedaj bdi nad njenim zdravjem in počutjem. Občutek varnosti in njena klena nrav jo ohranjata vitalno še v njeni pozni starosti. Naj bo še dolgo tako.

PLAVALNO PRVENSTVO GORENJSKE V KAMNIKU

Besedilo in fotografija Ivan Hafner

Prvenstvo PZDU Gorenjske v plavanju za leto 2013 je bilo tokrat prvič v Kamniku, kjer imajo odprt bazen, in prvič meseca avgusta. Doslej je bilo prvenstvo običajno maja, kot predvideva Pravilnik ZDUS. Ker pa državnih prvenstev v plavanju ni, se pravila, da se morajo pokrajinska prvenstva končati do 15. junija, ker so jeseni državna prvenstva, ni potrebno držati. Tako smo v komisiji za šport in rekreacijo PZDU sklenili, da je plavalno prvenstvo lahko avgusta ali septembra, ko so tudi plavalci iz krajev, kjer nimajo zimskega bazena, bolje pripravljeni. Enako smo sklenili tudi za srečanje gorenjskih pohodnikov in planincev, saj so prvi jesenski meseci za pohode najprijetnejši.
Tako smo se plavalci pomerili 27. avgusta 2013 v Kamniku. Prvenstva se je udeležilo več kot 50 tekmovalcev iz sedmih društev.
Domačini, ki se doslej teh prvenstev niso udeleževali, so imeli kar 18-člansko ekipo. Naše društvo je zastopalo deset tekmovalcev, pet plavalk in pet plavalcev, rezultate katerih si poglejmo v nadaljevanju.
V ženski konkurenci je bila najboljša Urška Bizjak, ki je tudi edina odnesla zlato medaljo v svoji starostni kategoriji na 50 m prsno, na 50 m prosto, na 100 m prosto pa je osvojila še srebro. Bronasto medaljo na 50 m in 100 m prosto je osvojila Minka Bertoncelj, ki je požrtvovalno vskočila v ekipo po odpovedi Angelce Grošelj. Bronasto medaljo sta osvojili tudi Mojca Rant na 50 m prosto in Stanka Perne na 50 m prsno. Tako je pet plavalk priplavalo 8 medalj, kar je odlično.
V moški konkurenci, kjer plava nekaj kranjskih plavalnih asov in nekdanjih vaterpolistov, smo v hudi konkurenci osvojili skupaj 6 medalj. Dve srebrni medalji sem v svoji starostni kategoriji priplaval avtor članka in sicer na 50 m ter 100 m prosto (kravl), pa še bronasto na 50 m prsno. Srebro na 100 m prosto je v svoji kategoriji osvojil Lojze Homan, ki je poleg tega dosegel še bronasto na 50 m prosto. Bron je priplaval tudi naš novi up Pijo Lapanja na 100 m prosto. Naš stalni uspešni plavalec Peter Mravlja je tokrat imel smolo, saj je bil trikrat četrti.
Jure Posavec v moški in Tina Ušeničnik v ženski konkurenci sta plavala hrabro, a je bila konkurenca za kolajne prehuda.
Letos so se prvič štele za ekipno uvrstitev v ženski in moški konkurenci ter v skupnem seštevku

Minka Bertoncelj

za prehodni pokal najboljše gorenjske ekipe v plavanju.
V ženski konkurenci je zmagala ekipa DU Kranj, ki je osvojila 110 točk. Naše so osvojile 109 točk in zaostale za ENO TOČKO. Prepričan sem, da bi naša ekipa v popolni postavi zmagala.
V moški konkurenci so premočno zmagali plavalci DU Kranj pred domačini. Naša ekipa je bila tretja in je osvojila bronasti pokal.
Enak razpored kot v moški je bil tudi v skupni konkurenci. Prehodni pokal je osvojila ekipa DU Kranj, pred DU Kamnik in DU Škofja Loka. Za sabo smo pustili običajno zelo močno ekipo DU Radovljica.
Zaključimo lahko, da je bil nastop plavalne ekipe DU Škofja Loka uspešen.

**DOBRO VOLJO MELJEMO, SE V NOVO LETO 2014 PELJEMO.
KRHLJEV, OREHOV IN DRUGIH DOBROT
NAJ SREČA IN ZDRAVJE VAS
SPREMLJA POVSOD.**

BALINARJI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU ZA LETO 2013 V POSTOJNI

Besedilo in fotografija Ivan Hafner

Balinarji so si po senzacionalni zmagi na prvenstvu Gorenjske na Jesenicah konec maja 2013 prislužili nastop na državnem prvenstvu ZDUS, ki je potekalo 4. septembra 2013 v Postojni.
Naša moška ekipa se je v močni konkurenci 15 ekip DU, ki so bili področni prvaki, odlično borila.
V predtekmovanju so premagali ekipo DU Hoče kar z 12 : 0 in tesno izgubili z ekipo DU Tabor Maribor z 4 : 5 ter se tako prebili v zaključne tekme osmih finalistov. Tam so naleteli na kasnejšega podprvaka ekipo DU Medana in najtesneje izgubili z 7 : 8, tako da so bili končno peti. To je vsekakor lep uspeh in ekipi čestitamo.
Zmagala je ekipa DU Zadobrava pred ekipama DU Medana in DU Koper.
Za našo ekipo so tekmovali Ivo Zakotnik, Janez Fic, Miro Kejžar, Pavle Stanonik in Drago Jazbič.
Na organizacijo ni bilo pripomb in naši so se domov vrnili zadovoljni.

Naši balinarji

DRŽAVNO PRVENSTVO V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO

Ivanka Prezelj

Po uspešno opravljenem nastopu aprila, ko smo med vsemi gorenjskimi društvi upokojencev dosegli najboljšo uvrstitev, smo 11. oktobra 2013 odrinili v Mursko Soboto, kjer je potekalo državno prvenstvo društev upokojencev v streljanju z zračno puško. Vsako ekipo so sestavljali štirje tekmovalci. Vsi tekmujejo pod enakimi pogoji, v dokončni rezultat ekipe pa se štejejo rezultati najboljših treh strelcev ekipe.
V moški konkurenci je tekmovalo enajst ekip. Naši fantje so ekipno s 513 krogi dosegli 3. mesto. Za las so jih s 514 krogi prehiteli strelci iz DU Sežana, državni prvaki pa so letos strelci DU Maksa Perca iz Ljubljane, ki so dosegli 545 krogov. Za naše DU so nastopili Janko Demšar, ki se je uvrstil na 7. mesto, Milenko Štimac na 10. mesto, Franc Prezelj na 21. mesto in Edvard Horvat na 30. mesto.
V ženski konkurenci je nastopilo osem ekip. 3. mesto so z doseženimi 486 krogi osvojile prisrčne Štajerke iz DU Vrbje, 2. mesto je pripadlo strelkam DU Novo mesto s 493 krogi, državne prvakinje pa smo strelke DU Škofja Loka s 496 krogi. V naši ekipi smo se veselile Francka Demšar Mesec na 6. mestu, Nevenka Mandić Orehek na 8. mestu, Ivanka Prezelj na 9. mestu in Julija Jenko na 20. mestu. Domov smo se vrnili z dobrimi občutki s pokali in medaljami.
Vse bralke in bralce vabimo, da se nam pridružite.

Foto: arhiv I. Prezelj

Naše strelke in strelci z medaljami in pokali

SEPTEMBRA, OKTOBRA IN NOVEMBRA 2013 SO BILE 33. ŠRI V POLNEM RAZMAHU

Besedilo in fotografije Ivan Hafner

KRONOMETER V HRASTNICI

Kolesarjenje, ki je 6. 9. 2013 potekalo v Hrastnici, velja za ekipno točkovanje ŠRI, posamično pa za naslove medobčinskih prvakov. Točkuje pa se tudi za naj športnike ŠRI.
Moški so v močni konkurenci 16 dvočlanskih ekip, kjer kolesarijo pretežno mladi, s kondicijo

nabiti tekmovalci, zasedli 13., 14. in 16. mesto. V najboljši naši ekipi sta kolesarila Franc Hafner in Ivan Mihovilovič ter društvu prinesla nekaj točk. V drugi ekipi sta vozila Drago Frelih in Brane Korenčič, v tretji pa Pio Lapanja in Miro Pintar. Vsi so si tudi prislužili točke pri tekmovanju za naj športnika.
V posamični konkurenci moških nad 60 let je tekmovalo osem kolesarjev. Zlato medaljo je osvojil naš Franc Hafner pred Ivanom Mihovilovičem. Oba dosežka sta odlična, saj sta premagala znanega Lojzeta Oblaka.
V ženski konkurenci so nastopale le štiri dvočlanske ekipe, od tega dve naši. Naša prva ekipa v postavi Jožica Anželj in Tina Ušeničnik je zmagala. Zaradi premajhne udeležbe je ekipa dobila le tolažilne točke.
V posamični konkurenci v kategoriji nad 50 let, ki je po propozicijah najstarejša kategorija, je zlato medaljo osvojila Jožica Anželj pred Tino Ušeničnik in Urško Bizjak. Vse tekmovalke, tudi Jana Bešter, so dobile tudi točke za naj športnico 33. ŠRI.

TENIS

Drugi del tekmovanja v tenisu, ki bi moral potekati 7. In 8. septembra 2013 na igriščih na Podnu, je zaradi premajhnega števila prijav žal odpadel.

PRSTOMET III.

Tretji turnir v prstometu je uspešno potekal 14. septembra 2013 v športnem parku Rovn v Selcah. V moški konkurenci je nastopilo šest ekip dvojic, od tega dve naši. Tokrat je naša prva ekipa v postavi Boris Pešelj in Franc Prezelj zasedla tretje mesto. Ker pa se točke vseh treh turnirjev seštevajo, je v končnem seštevku naša dvojica med skupno 10 ekipami zasedla odlično drugo mesto in prinesla društvu lepo število točk.
Naša ženska dvojica, v I. in II. kolu sta metali Jožica Zakotnik in Ivanka Prezelj, v III. kolu je Jožico zamenjala Vera Bokal, sta bili med štirimi ekipami drugi.
Naša dvojica je bila tudi v skupnem seštevku druga in nam je prinesla lepo število točk.
Obe ekipi si zaslužita naše iskrene čestitke.

KROS

Tek ob Sori za OŠ Ivana Groharja je bil 4. oktobra 2013. Udeležba je bila skromna, saj je teklo le 11 tekačev in 6 tekačic. Med 5 dvojicami v moški konkurenci je zmagala ekipa Etikete Žiri, naši Pio Lapajna in Janez Jelenc so bili četrti ter Drago Frelih in Miro Pintar peti. Zaradi premajhnega števila ekip so si prislužili le tolažilne točke. V posamični konkurenci v kategoriji nad 50 let, ki je bila najstarejša, je bil naš najboljši Pio Lapanja, ki je zasedel tretje mesto. Vsi pa so si prislužili točke za tekmovanje za naj športnika.
V ženski konkurenci so nastopile le tri ekipe, ki so si prislužile le tolažilne točke. Zmagala je dvojica Etikete Žiri pred ekipo Domela iz Železnikov in našo dvojico, v kateri sta tekli Tina Ušeničnik in Anica Jugovic.
Vse so osvojile točke za naj športnico 33. ŠRI.

Naša tekmovalka na krosu - Tina Ušeničnik

Kolesarska dvojica: Franc Hafner in gost Lojze Oblak

KOLESARJENJE – DVOJICE- BREZNICA

Druga ponovitev nove panoge, kolesarjenja od Pahovca do Breznice oz. do Naceta, ki je bila v petek, 11. oktobra 2013, je bila precej slabše obiskana od lanske. Sicer je dopoldne še deževalo, a popoldne je bilo vreme čudovito.
V moški konkurenci je sicer nastopilo devet ekip, a le šest jih je tekmovalo za točke ŠRI. Naša ekipa v postavi Franc Hafner in gost Lojze Oblak je nastopila dobro, saj je bila četrta. Zmagala sta odlična kolesarja Gorenjske predilnice. Posamično je bila le ena skupna kategorija. Lojze Oblak je bil 12. in je za 0,7 sekunde ugnal Franca Hafnerja, ki je bil tako 13. od 17 kolesarjev. Prislužila sta si tudi dobro število točk za naj športnika.
V ženski (ne)konkurenci sta nastopili le naši kolesarki Tina Ušeničnik in Urška Bizjak. Kot ekipa sta si vendarle prislužili tolažilnih 10 točk, obe pa tudi točke za naj športnico.

GORSKI TEK gor in dol

Tekmovanje v gorskem teku, ki so se ga naši udeležili prvič, je potekalo 19. 10. 2013 v Predmostu v Poljanah.
Proga je potekala iz Predmosta preko Kovčka in nazaj. Gorski tek

Gorski tekač Miro Pintar

je kar zahtevna disciplina. Teklo je 7 tekačev oz. tri dvočlanske ekipe. Za naše društvo sta v konkurenci samih mlajših tekla Drago Frelih in Miro Pintar. Bila sta tretja, a zaradi premajhnega števila ekip so vse nastopajoče ekipe prejele le po 10 tolažilnih točk za skupno točkovanje 33. ŠRI. Dobila pa sta nekaj točk za naj športnika teh iger.

BADMINTON

V nedeljo, 27. 10. 2013, je potekal II. turnir v badmintonu in to v telovadnici OŠ Ivan Grohar. Tudi tokrat so igrali le moški. Nastopilo je 8 dvočlanskih ekip. Naša tekmovalca Jože Ramovš in Boris Pešelj sta premagala Domel in osvojila sedmo mesto. Sedma (od devetih) sta bila tudi v skupnem seštevku in prislužila kar nekaj točk za 33. ŠRI.

KEGLJANJE

Na kegljišču Poden se je v soboto, 9. 11. 2013 zaključilo kegljanje v ženski konkurenci. Tokrat je bila konkurenca močnejša kot zadnja leta. Med sedmimi ekipami je naša prva ekipa osvojila 2. mesto. Smiljana Oblak in Zdenka Gaber sta metali solidno in prikegljali lepo število točk za 33. ŠRI. Zmagala je ekipa Domela.
Moški so metali v nedeljo, 10. 11. 2013. V močni konkurenci 14 ekip sicer lanskega odličnega 2. mesta niso ubranili, bili pa so zelo dobri četrti, če upoštevamo, da v treh prvouvrščenih ekipah kegljajo pretežno aktivni registrirani klubski kegljači. V ekipi, ki keglja po načinu »borbenih iger«, so kegljali Peter Mravlja, Vlado Podviz, Tine Uršič in Franc Žontar-Nano.
Zmagala je ekipa izkušenih kegljačev Alplesa.

BALINANJE

Tekmovanje v balinanju je potekalo v soboto, 16. 11.2013 in v nedeljo, 17.11. 2013. V soboto so nastopile ženske ekipe. V konkurenci petih ekip je zmagala naša prva ekipa, za katero so balinale Smiljana Oblak, Ivanka Prezelj in Vojka Mihelič. Naša druga ekipa, v kateri sta tekmovali Nevenka Mandić in Tončka Dolinar, je zasedla drugo mesto. Odlično!
V moški konkurenci je v nedeljo nastopilo osem ekip. Naša prva ekipa, za katero so balinali Pavle Stanonik, Janez Fic, Miro Kejžar in Franc Prezelj, je zasedla peto mesto. Naša druga ekipa, v kateri so tekmovali Peter Zakotnik, Marjan Peternelj, Drago Jazbič in Drago Dimać, je zasedla šesto mesto.
V vmesnem programu je Pavle Stanonik zasedel drugo mesto v bližanju v krog, Peter Zakotnik pa je bil tretji v zbijanju balinčka.

NAMIZNI TENIS

Tekmovanje v namiznem tenisu je potekalo 17. 11. 2013 v mali dvorani hale Poden.
Zaradi premajhne udeležbe je tekma v ženski konkurenci odpadla.
V moški konkurenci je nastopilo šest ekip. Zmagala

Emil Rant in Jure Posavec ter organizator športnih iger Marjan Kalamar

je ekipa OOZ pred ekipo Domela. Naša prva ekipa, za katero sta igrala Jano Rant in Jure Posavec, je zasedla dobro tretje mesto, druga ekipa, v kateri sta igrala Emil Rant in Janez Starman, pa je bila četrta.

PIKADO

Julija Jenko

V soboto, 23. novembra 2013 je na Podnu v okviru 33. ŠRI potekalo tekmovanje v pikadu. Nastopilo je osem ženskih in devet moških ekip dvojic. Za naše društvo sta tekmovali dve ženski in dve moški ekipi. Za prvo žensko ekipo sta tekmovali Marija Marinšek in Julija Jenko, ki sta zasedli četrto mesto, v drugi ekipi pa sta tekmovali Cveta Škopelja in Ivanka Prezelj. Uvrstili sta se na sedmo mesto. Zmagala je mlada natrenirana dvojica Brunarica iz Dražgoš.
Za prvo moško ekipo sta nastopila Franc Prezelj in Adi Kočar in zasedla odlično drugo mesto, za drugo ekipo pa sta tekmovala Janko Demšar in Jelko Pešec in zasedla peto mesto.
Zmagala je nova ekipa Algama d.o.o.
Upam, da bomo dobili nove prostore, da bi postavili več aparatov za pikado in se nam bo pridružilo še več tekmovalk in tekmovalcev, ki želijo trenirati.

5. SEJA KOMISIJE ZA ŠPORT IN REKREACIJO (KŠR)

Ivan Hafner

V torek, 12. 11. 2013, se je v prostoru naše knjižnice sestala športna komisija.
Predsednik je podrobno poročal o zelo razvejanem rekreacijskem delovanju kot tudi športno tekmovalnem udejstvovanju. Čeprav bo do konca leta potekalo še kar nekaj aktivnosti, lahko zaključimo, da je bilo preteklo leto za naše športnike zelo pestro in uspešno.
To je bilo vidno tudi iz poročila o tretji razglasitvi najboljših športnikov našega društva v minuli sezoni, ki je potekala v okviru društvenega piknika konec junija 2013.
Ob tej priložnosti smo se dogovorili, da bomo za lažje, hitrejše in natančnejše točkovanje tekoče sezone vodjem odborov pomagali pri računalniškem vodenju s pripravljenimi tabelami.
Sklenili smo tudi, da bomo upravnemu odboru DU predlagali dopolnitve točkovalnega pravilnika, ki se nanašajo na točkovanje tekmovalnih parov in dodatno priznavanje točk vodjem odborov in poverjenikom, predvsem pa bomo ob razglasitvi najboljših športnikov izbrali tudi najbolj prizadevnega in najuspešnejšega vodjo odbora oz. poverjenika in ga nagradili s plaketo.
Upravnemu odboru bomo predlagali tudi, da potrdi ustanovitev novega odbora za kegljanje s kroglo na vrvici in vodjo tega odbora.
Poleg tega pa smo pregledali predvidene aktivnosti do konca leta 2013 in za leto 2014. Tako se bomo prijavili za organizacijo dveh prireditev v okviru PZDU, natančneje prvenstva v balinanju in pohoda kolesarjev. Sodelovali bomo tudi na vseh predvidenih in primernih tekmovanjih.
Tako predsednik KŠR kot predsednik DU Škofja Loka Miro Duić sta pohvalila prizadevno delo vodij odborov in poverjenikov ter se jim zahvalila za njihov trud.
Obljubila sta tudi, da bosta pospešila prizadevanja za pridobitev potrebnih pokritih prostorov za pikado, prstomet in kegljanje s kroglo na vrvici.
Po dveurnem delu smo sejo zaključili, nato pa v sproščenem pogovoru srečanje še malce podaljšali.

GREMO NA POT

PROGRAM IZLETOV, LETOVANJ IN PRIREDITEV 2014

DATUM	RELACIJA	VRSTA DOGODKA
17.1.	Ponovoletno praznovanje (petek)	družabno srečanje
26.2.	Hotel Delfin Izola	kopalni izlet
26.3.	Hotel Delfin Izola	kopalni izlet
28.3.	Zbor članov	seja DU
4.5. in 6.4.	Boromejski otoki (prijave feb.)	turistični izlet
16.4.	Topolšica	kopalni izlet
23.4.	Jedrska elektrarna Krško	turistični izlet
7.5.	Mala Nedelja	kopalni izlet
12.do19.6.	Letovanje na morju (prijave jan.)	letovanje
28.6.	Piknik DU (sobota)	družabno srečanje
2.7.	Debeli rtič	kopalni izlet
9.7.	Debeli rtič	kopalni izlet
16.7.	Debeli rtič	kopalni izlet
23.7.	Debeli rtič	kopalni izlet
30.7.	Debeli rtič	kopalni izlet
6.8.	Debeli rtič	kopalni izlet
13.8.	Debeli rtič	kopalni izlet
20.8.	Debeli rtič	kopalni izlet
27.8.	Debeli rtič	kopalni izlet
sept.	Terme Fojnica-BiH (prijave maja)	letovanje
10.9.	Topolšica	kopalni izlet
17.9.	Pliberk-Avstrija	turistični izlet
sept/okt.	Trgatev–obiranje grozdja	aktivni izlet
okt.	Beograd-Srbija (prijave sept.)	turistični izlet
8.10.	Mala Nedelja	kopalni izlet
14.11.	Martinovanje (petek)	družabni izlet

Obiski gledaliških predstav bodo objavljeni sproti.

Srečanje upokojencev Gorenjske bo v četrtek 28. avgusta 2014.

Prijave z obveznimi vplačili do zapolnitve prostih mest v avtobusu sprejema Danica Celestina ob sredah in petkih med 8. in 11. uro v pisarni DU. Informacije lahko dobite na telefon 040 857 273.

Opozorilo

Prijave bomo upoštevali z dnem vplačila!

VESELI POHODNIKI V LETU 2014

Datum	Planiran pohod
6. januar	Izbira pohoda glede na vremenske razmere. Glej obvestila poslana preko elektronske pošte ali mobilnega telefona.
10. februar	Izbira pohoda glede na vremenske razmere. Glej obvestila poslana preko elektronske pošte ali mobilnega telefona.
10. marec	LIMBARSKA GORA 773 m s Trojan 589 m deloma po cesti, deloma po stezi. Hoje je 3 – 4 ure krožno.
7. april	DEBENEC 560 m nad Mirensko dolino na Dolenjskem 3 ure hoje v glavnem med vinogradi
12. maj	RAVNE 700 m nad Želinom. Izhodišče je Zakriž 600 m – Ravne – Želin Vzpon je 100 m, sestop je 400 m, hoje je 3 ure krožno.
9. junij	M. in V. TRAVNIK koča 1548 m – KOČA NA LOKI pod Raduho 1534 m, valovito po planinah in gozdovih. Izhodišče je na cca 1200 m, 4 ure hoje krožno.
7. julij	KAŠNA PLANINA 1435 m, nad prelazom Črnivec, po prijetno vzpenjajoči poti, čez planino do pastirske koče. Izhodišče je na 902m, VR je cca 533m, 3 – 4 ure hoje krožno.
11. avgust	PLANINA KOT 1190 m v REZIJI, v Italiji Izhodišče je vasica Korito 641m, VR je 430 m, 3 – 4 ure hoje.
8. september	ŠIJA 1808 m, z žičnico na Vogel Izhodišče je na 1535 m, iz zgornje postaje žičnice, VR je 273m. Hoje je 3 – 4 ure.
6. oktober	JERUZALEM– krajinski park Jeruzalemsko-Ormoških goric Izhodišče na 220 m, nad Ormožem do Jeruzalema, med vinogradi. Hoje je 3 – 4 ure krožno.
20. oktober	PLANINA POCKET 1312 m nad KANALSKO dolino v Italiji Izhodišče je na Pl. Pocket, čez planine med macesni. Vzpona je 2x 200 m, 3 – 4 ure hoje.
10. november	UGRIZOVA PLANINA 1589 m nad dolino BODENTAL v Avstriji Izhodišče je na 1010 m, 3 ure hoje.
1. december	Pot v NEZNANO

Ture bodo izpeljane tako, da jih bo lahko vsak, ki se bo odločil, prehodil, brez nevarnosti za preveliko vročino in sonce poleti. HOJA in DOBRA DRUŽBA JE NAŠA POT, NAŠE ZLATO SONCE, ki dela čudeže.
Preizkusite in ne boste razočarani. Informacije in prijave sprejema Dragica Gartner na številko tel. **041 607 483**

PLANINSKI IZLETI 2014

11. 1.	Po poti slovenskega tolarja (PD)	vodi Slavica
27. 2.	Pokljuka – Zajamniki	vodi Slavica
13. 3.	Kojnik – Golič	vodi Dragica
27. 3.	Po sledeh soške fronte	vodi Slavko
10. 4.	Kočevje - Mestni vrh	vodi Dragica
24. 4.	Haloške gorice	vodi Dragica
8. 5.	Otliško okno	vodi Slavica
22. 5.	Smrekovec	vodi Slavica
5. 6.	Ajdna - Valvazorjev dom	vodi Nežka
19. 6.	Virnikov Grintavec	vodi Nežka
3. 7.	Završnica – Srednji vrh	vodi Slavica
17. 7.	Brežniške peči	vodi Slavica
31. 7.	Velebit (2 dni)	vodi Dragica
14. 8.	Višarje - Kamniti lovec	vodi Nežka
28. 8.	Kota 13 – 13	vodi Slavica
11. 9.	Zermola	vodi Dragica
25. 9.	Pikovo – Splavarjenje	vodi Slavica
9. 10.	Mali Pal	vodi Dragica
11. 10.	Urekov pohod	vodi Nežka
23. 10.	Slivnica – Rakov Škocjan	vodi Nežka
6. 11.	Selo Setiče	vodi Dragica
20. 11.	Lubnik	vodijo vodnice
4. 12.	Zaključni izlet v neznano	N + S + D + M

Informacije in prijave sprejemata Nežka Trampuš na telefonsko številko **041 225 226** ali Martina Eržen na številko **041 831 064**.

Posamezni izleti in prireditve bodo objavljeni na oglasnih deskah društva.
Pridržujemo si pravico do sprememb, odpovedi ali dopolnitev terminov posameznih izletov in akcij.
Planinski in pohodni izleti bodo prilagojeni vremenskim razmeram.
Vseh izletov in prireditev v društvu se udeležujete na lastno odgovornost.

BILI SMO V EVROPSKEM PARLAMENTU V BRUSLJU

Besedilo Marinka Mesec, fotografiji Zlata Ramovš

Evropski parlament ima 10552 pisarn in 156 sejnih sob v Strasbourgu, Luxembourgu in Bruslju. V parlamentu dela 754 poslancev, 2000 njihovih osebnih asistentov in približno 6400 strokovnjakov, prevajalcev, varnostnikov ter osebja za strežbo in čiščenje. Uporabljajo 23 uradnih jezikov, med njimi tudi slovenski jezik. Vsak izvoljeni predstavnik v Evropskem parlamentu ima pravico govoriti, poslušati, brati in pisati v svojem jeziku. Poleg 23 uradnih jezikov Evropske unije skoraj 50 milijonov njenih državljanov govori še 60 drugih regionalnih jezikov.

Izletniki v avli evropskega parlamenta

V nedeljo, 15. septembra 2013 zgodaj zjutraj smo se loški upokojenci iz Škofje Loke odpeljali proti karavanškemu predoru ter preko Avstrije in Nemčije do Bruslja, kamor smo prispeli zvečer. Bruselj je glavno mesto Belgije in je razdeljen na novejši evropski del in stari del mesta. V novem delu mesta stojijo mogočne visoke steklene stavbe, med njimi tudi zgradba Evropskega parlamenta, ki jo že od daleč krasi steklena kupola.

Naslednji dan smo se polni pričakovanj, oblečeni v športno elegantna oblačila, odpeljali na ogled evropskega parlamenta. V avtobusu nam je Urška Bizjak prebrala svojo novo pesem o parlamentu in naših poslancih. Točno ob 12. uri smo po strogem protokolu vstopili v veliko stavbo Evropskega parlamenta. V glavnem notranjem preddverju je najbolj opazna izjemna 35 metrov visoka skulptura Confluences (»Stekanja«), ki jo je oblikoval kipar Oliver Strebelle. Delo se kot simbol srečevanja in združevanja ljudi poigrava s svetlobo, gibanjem in perspektivo ter se razveja v gornje dele zgradbe. Sprejela nas je prijazna asistentka Ajda Žižek in nas odpeljala v sprejemno sobo. Kmalu se nam je pridružila tudi evropska poslanka Tanja Fajon in nam veliko povedala o delu in življenju v Bruslju, Luxembourgu in Strasbourgu. Drugih naših poslancev nismo srečali.

Nekaj svojega časa pa je Tanja namenila tudi meni. Pogovor z njo je bil tako prijeten in sproščen, kot da se že dolgo poznava. Povedala mi je, da je bila njena prva služba na Radiu Glas Ljubljana, potem pa je prišla na RTV Slovenija. Osem let je bila dopisnica v Bruslju, od leta 2009 pa je naša poslanka. Tudi tukaj še naprej dela kot novinarka za medije, poleg tega pa se ukvarja s področjema državljanskih svoboščin in zunanje politike in je članica Odbora za boj proti korupciji, pranju denarja in organiziranem kriminalu. Vsa dela opravlja veliko lažje glede na dolgoletne izkušnje v novinarstvu. Najbolj delavni in dinamični so dnevi enkrat mesečno, ko imajo poslanci plenarno zasedanje v Strasbourgu. Tam glasujejo o zakonodaji na ravni celega Evropskega parlamenta in njihove odločitve so končne. Če gre za odločitev, ki je strateško pomembna za Slovenijo, se slovenski poslanci pogovorijo in skušajo oblikovati skupno mnenje, dobro za naše državljane. Kljub temu pa ni nujno, da naši poslanci o neki zadevi vedno vsi enako razmišljajo. Ker svoje delo opravlja rada, si želi mandat ponoviti še enkrat, vendar pa o tem odloča stranka in volitve prihodnje leto. Če ne bi bila več izvoljena, novinarskega poklica ne more več opravljati. Tudi če ne bo več poslanka, si bo službo s svojim znanjem, izkušnjami in marljivostjo lahko našla. V Ljubljano se vrača vsak petek, saj ima kot poslanka v Sloveniji še veliko dolžnosti. Končala je magisterij iz mednarodnih odnosov, sedaj pa dela že drugi magisterij v MBA poslovni šoli na Bledu. Pet let se je učila španščino in še dodatno obiskuje pouk nemščine in francoščine. V Bruslju prosti čas preživi v naravi,

nadaljevanje s prejšnje strani

saj zelo rada teče. Še sedaj se ne more navaditi tamkajšnjega vremena, ki je tako spremenljivo, da se lahko v enem dnevu zvrstijo tudi trije letni časi. Našim upokojencem sporoča: »Z Ločani sem preživela čudovito uro, polno zanimivih vprašanj, poučno zame in za njih.« Na vprašanje, ali bi prišla v Škofjo Loko v naše Društvo upokojencev, je odgovorila, da bi prišla z velikim veseljem, saj ji je naše mesto zelo všeč. Odprla je svoj mobilni rokovnik in mi v trenutku ponudila za obisk dva prosta termina v mesecu oktobru. Ob koncu srečanja smo ji izročili protokolarno darilo Občine Škofja Loka, knjigo Petra Pokorna Svetloba in čas, CD mesta Škofje Loke, revijo MI o sebi in potico. Potem smo odšli na kosilo v samopostrežno restavracijo Evropskega parlamenta. V samopostrežni restavraciji v Bruslju in Strasbourgu vsako leto postrežejo približno 605000 obrokov hrane in 405000 skodelic kave. Med plenarnimi zasedanji v sok iztisnejo približno 3500 kg pomaranč.

Tanja Fajon z avtorico teksta Marinko Mesec in tajnico DU Cveto Škopelja

V Bruslju in njegovi okolici smo videli veliko znamenitosti, najlepše v Evropi urejene parke in značilne hiše z opečnimi fasadami. Vendar pa na njihovih oknih ni bilo veliko rož in okrog hiš ni bilo zelenjavnih vrtov.

Da smo se imeli vse dni tako lepo, se moramo zahvaliti naši tajnici Cvetki Škopelja za celotno organizacijo, Venčeslavu Kolarju za prijetno in poučno vodenje, šoferjema za varno vožnjo ter vsem potnikom za red, disciplino in dobro voljo.

IZLET PROSTOVOLJCEV

Besedilo in fotografije Martin Bizjak

Dejavnosti, ki potekajo v okviru DU Škofja Loka, temeljijo pretežno na prostovoljnem delu njegovih članov. Ti organizirajo in vodijo številne športne, kulturne in izobraževalne dejavnosti, o katerih redno piše naše glasilo Mi o sebi. Med vidnejše dejavnosti vsekakor sodi Univerza za tretje življenjsko obdobje s tečaji risanja, oblikovanja in drugih ročnih spretnosti, Marinkina knjižnica, galerija Hodnik z razstavami izdelkov članov DU, številne športne dejavnosti, v okviru katerih so različne sekcije za rekreativne športne panoge, primerne za tretje življenjsko obdobje, ne nazadnje pa tudi kar dva pevska zbora, Mavrica in Vrelec. Za svoje delo ne dobijo nobenih materialnih nadomestil, zato se jih društvo vsako leto spomni tako, da jih povabi na izlet prostovoljcev. Letošnjega izleta, ki je potekal 26. novembra, se je udeležilo 55 prostovoljcev, kolikor je bilo tudi mest v avtobusu. Seveda pa je prostovoljcev precej več, saj tudi v pevskem zboru posamezni pevci opravljajo nekatere organizacijske dejavnosti za zbor.

V Planici
Pod ogromno skakalnico smo se komaj upali ustaviti za spominski posnetek, da nam ne bi kaj priletelo na glavo. Kakšen bi bil šele pogled z njenega vrha navzdol? Nihče si ni mogel predstavljati, da bi z nje skočil s smučmi.

Jezero Jasna
Ko se jesen preveša v zimo, je ob jezeru Jasna prava idila, saj se v njem ogledujejo v koprene megla oviti gorski velikani. Izletniki smo se družili z jato rac in race z nami.

◄ **Zelenci**
Izvir Save Dolinke tiho in spokojno leži v gozdu med ločjem, potem pa reka živahno skaklja čez prodnike in po dolini dolbe svojo strugo. Izletniki smo jo spremili vzdolž njene poti do Žirovnice.

▲ **na Brezjah**
Bazilika brezjanske Marije Pomagaj je nedvomno ena od slovenskih znamenitosti, ki jo je vredno obiskati. Nekomu od nas je to pomenilo ogled znamenitosti, drugemu kraj, kjer najdeš svoj dušni mir, tretjemu zahvala Njej za užito srečo.

60 let Dragice Gartner ►
Ko smo posvetili pozornost vsem naravnim in drugim znamenitostim, ki jih je načrtovala Maruša kot organizator izleta, smo občutili tudi, da smo zanemarili svoje človeške potrebe. Nedaleč od romarskega svetega kraja smo zašli v prijetno gostišče, kjer so nudili dišečo juho in slastne jedi. Primeren kraj, da na koncu voščimo naši prizadevni planinski vodnici Dragici za njenih 60 let.

POHODI NEŽKINIH KORENIN

Nežka Trampuš

Našo planinsko sezono spet zaključujemo s spomini na prehojene poti in prijetna prijateljska druženja. Spoznavali smo naše lepe slovenske kraje od Kraškega roba do Haloz preko Štajerske, Primorske, Dolenjske in naše Gorenjske. Obiskali smo tudi Polinik v Avstriji.
Enkratni so spomini na dvodnevno turo iz Logarske doline preko Okrešlja na Brano in na Kamniško sedlo. Pohod na Češko kočo in Ledine je bila tura za izkušene planince. Vsem čestitam.
Z jesenjo so naše poti začele voditi v nižje hribe. Naši pohodi so vedno polni dobre volje, optimizma in prijateljskih klepetov. Če nam vreme malo ponagaja, nismo nikoli slabe volje in si rečemo, da bo pa drugič bolje. Pomembno je, da se družimo. Tudi naš majski pohod na Štajersko Stranice – Mala gora – Golek prvič ni bil uspešen. Zaradi hudega dežja je bilo vreme neprimerno za hojo in vodja pohoda Slavica je že med vožnjo z avtobusom spremenila načrt. Polovica udeležencev je obiskala vesoljski center Vitanje, drugi pa vinsko klet Grič v Slovenskih Konjicah. Pohod smo ponovili novembra v lepem sončnem vremenu.
Tudi tokrat bi rada pohvalila vse pohodnike planince. Smo enotna skupina in se ne ločimo v manjše skupine. Vseeno je, s kom sediš v avtobusu ali pri mizi za malico in s kom hodiš v koloni. Tako se med seboj bolj spoznavamo ter se počutimo boljše in lepše. Želim, da bi ta duh druženja ostal tudi naprej.
Za leto 2014 je načrt že sestavljen in objavljen v našem glasilu. Minilo bo 20 let od skromnega začetka pohodniške sekcije pri društvu upokojencev. Ob zaključku 20 let pohodov bomo med nas povabili vse naše nekdanje pohodnike planince, ki zaradi zdravja ne morejo več z nami. Vseh se v pogovorih večkrat spominjamo in mislim, da se tudi oni nas.

nadaljevanje s prejšnje strani

Pomembno je le, da so pred nami poti. Tudi če bodo cilji manj zahtevni, jih bomo z dobro voljo in pomočjo drug drugemu še osvajali. Cilj je tudi tam, do koder prideš, čeprav včasih tudi ne čisto na vrh.
Želim, da naša skupina ostaja še naprej takšna kot doslej.

Foto: S. Laznik

Osvojili smo Kozji vrh! ►

POHOD ČEZ ČEŠKO KOČO SKOZI ŽRELO NA LEDINE

Dragica Gartner

Z neverjetno hitrostjo se je bližal dan, ko smo se odpravili na delno zelo zahteven pohod z Jezerskega na Češko kočo, s prečenjem pod severnimi stenami Kamniških Alp po Žrelu na Ledine. Večkrat sem razmišljala, kako bomo izvedli pohod. Včasih sem si prav želela, da bi bilo vreme slabo ali da bi vodil drug vodnik. Ker se nič od tega ni zgodilo, sem morala prevzeti, kar sem si nakopala.
Zjutraj pozno avgustovskega dne smo se odpeljali v prav nič obetaven dan na Jezersko. Tam smo ubrali za nas prvenstveno smer, a le kratek del.
Z nekaj napora smo se povzpeli na gozdno sleme, ki se vleče z Jezerskega do Češke koče. Prečili smo pod steno Kočne ter se zmerno vzpenjali po lesenih kratkih lestvah in ob krajših jeklenicah. Prijetno smo se prečno ovijali nad dolino do koče, kjer je bil prvi lažji del za nami.
Od tam so se štiri pohodnice vrnile v dolino, ostali pa smo nadaljevali vzpon po ozki stezici naprej. Hitro se je začel bolj kamnit svet, s krajšimi spusti in vzponi po skalah, kar je zahtevalo veliko previdnost. Ker je bilo pred Žrelom še nekaj zbitega snega, kjer bi lahko zdrsnili in rahlo previsen vzpon, kjer bi se morali potegniti po jeklenici v ozek žleb, sem želela odpeljati pohodnike po spodnji stezi, ki je bila lažja. Ko smo bili nekateri že v steni, se je za mano odločno oglasila starejša, zelo vitalna pohodnica: »Jaz ne grem nazaj, jaz grem naprej.« Kaj zdaj? Če je tako, gremo naprej. Dala mi je voljo, po drugi strani pa me je postalo strah. Previdno smo prečili snežni plaz in se nato vztrajno v gosjem redu vzpenjali po Žrelu.
S pomočjo vodnice Slavice in skupine, ki jo ljubkovalno kličemo Kaštruni in so skrbno pazili na pohodnike okrog sebe, nam je šlo super. Vsi so pomagali eden drugemu, zato se moram vsem in vsakemu posebej zahvaliti, ker brez vas ne bi tako brez problemov prišli na vrh Žrela. Se zavedate, koliko volje in samozavesti ste vlili tistim, ki hodijo težje in najstarejšim v skupini!?
Posebno pohvalo si zasluži najstarejša, 75-letna pohodnica

Foto: S. Laznik

Pri Češki koči po opravljenem prvem delu poti

Majda, ki je že drugič v kratkem času dokazala, da je tudi v zrelih letih mogoče doseči nekaj tako zahtevnega, kar lahko dosežejo tudi ostali. Pohodniki ste dokazali, da zmorete veliko več, kot ste si mislili in da še nismo za v staro šaro. To je bil odličen preizkus vaše psihofizične zmogljivosti. Zato vam čestitam in vam želim, da bi tako nadaljevali.

Do koče na Ledinah nam je ostalo le še nekaj ovinkov. Sledila je topla malica, počitek s klepetom, sestop po lovski stezi v dolino, mimo Gorniškega centra do jezera.
Srečen konec, lep dan in zadovoljni obrazi. Kaj hočemo vodniki in pohodniki še več? Bili smo nepopisno veseli, saj je bil ves strah poplačan.

VESELI POHODNIKI

KAM LE ČAS BEŽI?

Dragica Gartner

Uh, kako čas beži! Leto je naokrog in s tem nov načrt pohodov. Trudimo se, da bi bil izbor čim bolj pester in da bi hodili tja, kjer mislimo, da udeleženci še niso bili ali so redko hodili. Upoštevamo tudi kakšno željo. Zajeti poskušamo celotno Slovenijo in tudi tujino. Do krajev čez mejo, ki so bili nekoč slovenski, je vožnja kratka, lepi kraji ter prijazni ljudje. Ko vidiš, kako se razveselijo Slovencev, tudi tebi zaigra srce. Odločila sem se, tja bom pa pohodnike še peljala. V bolj oddaljene slovenske kraje je vožnja precej dolga, a tudi to imamo v programu.
Upam, da nam bo prihodnje leto vreme bolj naklonjeno, saj smo letos vodnice skoraj doktorirale iz pregledovanja vremenskih napovedi, ki so bile zelo različne. Za odločitev je potrebno pregledati ogromno stvari. Vodnice smo bile z letošnjim obiskom pohodov zelo zadovoljne, tako kot tudi z disciplinirani pohodniki. Zaradi slabega vremena nam vseh pohodov ni uspelo izpeljati.
Med pohodniki sem izvedla tudi anketo, v kateri me je zanimalo, kakšna se jim zdi izbira pohodov, dolžina, težavnost poti, pogostnost pohodov, sprememba načrta zaradi vremena, hoja pozimi, razdelitev med pohodom v lažjo in tiste, ki še lahko kaj več obhodijo, prehrana, kaj jih moti, kaj bi spremenili in kam bi radi odšli. Veseli me, da si pohodniki želijo biti aktivni, imajo še nešteto želja, ohranjajo svoje zdravje in se zavedajo, da se moramo za to neprecenljivo vrednoto zelo potruditi, kar ni vedno lahko. Včasih je lažje sedeti za televizorjem in premišljevati, kaj te boli, in iskati vzroke za neaktivnost. Večina pohodnikov si želi, da bi še več hodili, če bi jim finančne možnosti dopuščale.
Pohodniki so presenetljivo pretežno zadovoljni z vsem, kamor jih peljemo in kar vidijo. Radi imajo tudi toplo malico, ki jo popestrimo s prijetnim druženjem in zabavo, za kar pa pogosto poskrbi

Foto: B. Lužar

naša simpatična in živahna skoraj osemdesetletna IVA. Želimo ji, da bi nas še čim dlje razveseljevala s svojo vedrino. Vsak udeleženec po svojih močeh prispeva k nepozabnemu druženju. S tem so obiski pri zdravniku in v lekarnah redkejši, poleg tega ima dobiček z nami še zavarovalnica, saj nam tako samo grozijo, kaj nam bodo zaračunavali. Vedno več bo potrebno storiti in plačati za svoje zdravje, če nam je prav ali ne. Vedno manj nam bo dajala družba, mi pa moramo skrbeti za to, da bomo čim dlje gibljivi in zdravi, da ne bomo prehitro v napoto svojcem in družbi, seveda, če je to mogoče. Rajši trošimo denar za pohode, gibanje, neprecenljive užitke in spomine.
Še naprej bomo delali, da bi lahko HODILI, da bi VIDELI in VEDELI, kje hodimo.
V prihajajočem letu vsem želimo ZDRAVJA, da bi se še naprej v takem številu srečevali na pohodih, tistim, ki pa tega ne morete, želimo, da čim prej pridete za nami.

Vaše spremljevalke Draga, Jana in Nika

HIŠNA IMENA IZ ZMINCA ČEZ MOST V BODOVLJE

Besedilo Meri Bozovičar, fotografiji Zlata Ramovš

Še nedolgo nazaj sem se iz Puštala čez Detelš in čez Dešen peš podala v Bodovlje. Na Detelš je bila včasih zelo obiskana gostilna. Ko sem prišla do Bodovelj, sem nemalo razočarana videla, da Bodovelj iz mojih mladostnih spominov ni več.
Naj začnem kar z lesenim mostom, nasproti nove Skalarjeve hiše. Kadar je Poljanska Sora narasla, sem se vedno ustavila sredi mostu in gledala v vodo. Dobila sem občutek, da se z mostom vred peljem po vodi navzgor. To včasih poskusim tudi sedaj, pa mi potovanje ne uspe. Za taka doživetja verjetno moraš biti otrok. Škoda.
Ob vhodu v vas je bil na desni strani križ in starši so me naučili, da se je pred vsakim znamenjem potrebno pokrižati. Križ, lepo oskrbovan, stoji še danes. Naravnost po poti je bila Pevnčanova kmetija, na desni strani hiša, pred njo garteljc – vrt, ob glavnem vhodu šterna – vodnjak in čez dvorišče velik hlev s podom. Na podu so dvakrat tedensko pripravljali škopo za živino. S slamoreznico so narezali travo, seno in slamo. Nadvse zanimiv pa je bil gepelj - vitelj. Na dvorišču je bila dolga gred, ki je bila na enem koncu pritrjena na zobčenik, na drugem koncu pa je bil vpležen konj, ki je hodil v krogu in na ta način poganjal slamoreznico. Zaradi tega je bil na dvorišču viden lep krog, ki so ga naredila kopita konja. Ta gepelj je kmetom zelo olajšal delo, saj je bilo rezanje škope na roko zelo težaško delo. Pevnčanove kmetije danes ni več.
Pot čez dvorišče je na levo peljala do Krivarja, ki je danes ni več, nato pa je bila hiša pri Tončku.
Če se vrnem do križa, je naslednja pot peljala do Slugove kmetije, skrajno desno pa do Žirovca, kjer je bila tudi kovačija s kovaškim mehom, ki se je poganjal z nogo. Zelo zanimivo je bilo gledati, kako je kovač podkoval konja. Domača hči Micka je bila zelo dobra šivilja.
Malo odmaknjeno od poti, nasproti Žirovca, je bila Matevževceva hiša, še malo naprej pa Špegelčeva, ki pa je tudi ni več.
Hišici čez most se je reklo pri spodnjem Petač. Z obokanim vhodom, črno kuhinjo in majhnim okencem je bila kot iz pravljice.
Tudi naslednja hiša se je imenovala pri Petač. V njej sta živeli sestri Micka in Franca, pri njih pa je živel še Lojze.
Na desni strani poti še danes stoji cerkev sv. Petra. Za veliko noč smo vedno nosili jedi k blagoslovu, na angelsko nedeljo, prvo nedeljo v septembru, pa je bil semenj in takrat je bila v cerkvi maša.
Zadnja hiša na tem koncu Bodovelj je Mežnarjeva. Mežnarjev ata je znal zaklati prašiča ter delati najboljše salame in klobase, popravljal pa je tudi šterne.
Vrnila se bom nazaj čez mostiček in zavila po poti levo, kjer je stala dolga Šemicova šupa, v kateri so sušili furnir. Tam je vedno lepo dišalo po lesu. Pred šupo je bil privezan ovčar, ki te je vedno oblajal. Pot je zavila čez mostiček na desno do Kovkarja, naprej pa do Šemica, hiše na koncu poti. Na levi strani je bil velik obrat, v katerem so stružili furnir. Na nasprotnem hribčku, v Ržišah, je poleg hiše stal tudi čebelnjak.

V hiši Žirovc je bila včasih kovačija

Prišla sem do bodoveljske grape. Tam so bile hiše pri Erjavc, pri Erjavčkovem Jaku, pri Hudečk, pri spodnjem Babniku in pri zgornjem Babniku. Povedati moram še to, da je bila med Pevnčanovo in Slugovo kmetijo mala Pevnčanova bajta (hišica), v kateri je nekaj časa živel Vito in tudi znani slikar Klemenčič. Oba sta uživala v kmečkem okolju, potrebovala sta mir, zato sta se umaknila na deželo. Obstajala je še ena hišica, ki je vzbujala strah otrokom, ki smo morali mimo nje, ko smo hodili na hrib Brce nabirat šmarnice. V njej je živela starejša ženica, ki je nismo nikoli videli, pa vseeno smo se jo bali. Zakaj, vam ne vem povedati.
Bodovelj, kot sem jih poznala, ni več. Tudi veliko hiš ni več, pojavile pa so se nove lepe hiše. Žal tudi kmetij ni. Novim časom pa še vedno kljubujeta Žirovcova in Slugova hiša, vse pa še vedno varuje križ.

MOJI SPOMINI NA APNENICO

Marinka Mesec

Iz Škofje Loke vodi cesta v prelepo Selško dolino. Kdo je ne pozna že po pesmi »Lepa res lepa je Selška dolina«, ki so jo že več kot pred petdesetimi leti prepevali Fantje s Praprotna? Cesta se vije skozi Sotesko, potem se dolina razširi na Praproško polje in se zaključi z majhno vasico Praprotno. Na desni strani se dviga pobočje Križne gore, na levi strani čez reko Soro se ti pogled ustavi na hribu s cerkvico Sv. Tomaža. Po ljudskem izročilu naj bi uporabnost apna v Selški dolini odkrili pastirji, ki so kurili na paši in so svoja ognjišča oblagali z apnenčastim kamenjem, to pa se je sčasoma spremenilo v žgano apno. Vas Praprotno je znana po apnenicah, saj celotno pobočje Križne gore vsebuje kamenino dolomit, ki je dobra za kuhanje apna. V vasi je bilo več apnenic, prvo zidano apnenico so že leta 1867 imeli Tajnetovi. Jelenčevo apnenico so postavili leta 1905 ali 1906, zadnjič pa so jo zakurili leta 1990. Zadnji lastnik je bil Oto Dolenc. Leta 1924 pa so postavili apnenico še Jernejevčevi. Zadnji gospodar apnenice je bil Peter Pintar, ki je s to dejavnostjo zaključil leta 1978.

Pr' Jernejevc sem bila v otroških letih skoraj več kot doma. Že zelo zgodaj sem delavcem k apnenici nosila malico, južino in cigarete. Takrat so kadili cigarete Drava, Morava, Zeta in Ibar. Delavci, ki so delali pri apnenici, so bili predvsem starejši moški, doma iz bližnje okolice. Kamnolom ali pruh je bil na desni strani ceste, zato so morali vse kamenje s samokolnico ali vozom, kasneje že s traktorjem zvoziti čez cesto. Pred tem so kamenje obdelali v vrstnake, ki so jih potrebovali za velb. Kamni so bili veliki do 1,5 m in so tehtali tudi do 150 kg. Posebno spretni so morali biti pri postavljanju oboka, ki ga je vedno postavljal gospodar. Ko je bil obok pravilno naložen, je bilo apnenico potrebno do vrha napolniti z drobnim kamenjem, ki so ga pobirali ročno ali z vilami. Takrat so prišle prav tudi moje drobne ročice. V enem dnevu sem nabrala 50 trušc drobnega kamenja in zaslužila 50 din, kar je bilo zame veliko bogastvo. Potem so kopo po vrhu namazali z malto, imenovano plajš, v katerega so napravili luknje ali dušnike. Apnenico so na kurišču zakurili z butaro in je gorela pet dni in noči. V kurišče je bilo potrebno zmetati okrog 80 m drv slabše kvalitete, največ s starih ostrešij. Drva, nažagana na meter, so bila zložena v bližini in kurjač jih je do kurišča vozil s posebno samokolnico. Ko se je kuhanje apnenice bližalo koncu, so skozi dušnike švigali plameni, ki so jih imenovali petelini. Takrat je bila temperatura najvišja, okrog 1200°C. Kuhana apnenica se je hladila dva dni. Iz ene apnenice so dobili okrog 20 ton apna. Po apno so prihajali kupci z vozom, traktorjem ali tovornjakom. Gašeno apno so uporabljali kot gradbeni material, za beljenje in razkuževanje stanovanj ali kot čistilno sredstvo.

Pr' Jernejevc je več let delal in stanoval Groga Porenta, doma iz Pevna. Mama mu je umrla zgodaj, ostal je sam. Pri Jernejčevih je imel hrano in stanovanje, kar je bilo takrat za samskega moškega zelo ugodno. Bil je velik in močan ter je najraje delal pri apnenici, kmečkih del pa ni rad opravljal. Zelo ga je zanimalo, kaj se dogaja

Jelenčeva apnenica leta 1968
Fotografija iz osebnega arhiva

doma in po svetu. Z vsemi novicami je bil dobro seznanjen, saj so pri gospodarju že takrat imeli časopis Delo, televizijo, v svoji sobi pa je imel še majhen tranzistor, ki ga je poslušal ponoči. V zibelko pa mu je bil položeno, da je zelo lepo risal. Njegova nadarjenost se je pokazala že v osnovni šoli. Akademska slikarka Dora Plestenjak, s katero sta bila sošolca, mu je kasneje dejala, da bi moral svoj talent razvijati na slikarski akademiji. Tako pa je svojo risarsko spretnost pokazal le pri apnenici. Če je bila podlaga temna, je risal z apnom, če pa je bila svetla, je risal z ogljem ali kredo. Po vseh stenah, vratih in deskah je risal prečudovite ženske like, predvsem obraze. Še danes vidim, kako je narisal čudovito žensko z dolgimi kodrastimi lasmi,velikimi očmi, močnimi čutnimi ustnicami, tankim vratom in velikimi prsmi, ki so kipele iz globokega dekolteja. Kadar je narisal tudi postavo, je imela ozek pas, oblekel pa jo je v ozko tesno oprijeto krilo, na dolgih nogah pa je imela čevlje z vrtoglavo

nadaljevanje s prejšnje strani

peto. Strmela sem v te prelepe ženske in ga večkrat prosila, da bi na papir narisal tudi mene. Vsa leta mi je obljubljal, a žal sem bila premalo vztrajna. Mislim, da so kupci, ki so prihajali po apno, za trenutek pozabili, koliko kilogramov imajo naročenih, saj so z odprtimi usti občudovali te ženske. Čez nekaj časa jih je vse zbrisal in narisal nove like. Za delo pri apnenici je dobival tedensko plačilo, zato se je v soboto že s prvim jutranjim avtobusom odpeljal v Škofjo Loko in naprej v Ljubljano. Običajno je prišel domov takrat, ko je porabil ves denar in potem spet delal ves teden in tako naprej več let. Ko niso več delali apnenic, je Groga odšel na svoj dom, se zaposlil v tovarni Termika in tam ostal do upokojitve. Na poti v službo sem ga zjutraj večkrat srečala, ko je s klobukom na glavi in nahrbtnikom prišel peš s Pevna v Loko po nakupih. Vedno me je vprašal po novicah v naši vasi, istočasno pa je vse povedal kar sam. S svojo dobro voljo in s humorjem mi je vedno polepšal dan. Sedaj je že umrl. Apneničarstvo pa v Selški dolini le še ni čisto izumrlo. Apnenico v Veštru po pokojnem Petru Hafnerju želi ohraniti njegova hčerka z možem. Vendar je delo težko in ker povpraševanja po apnu ni več toliko, apnenico skuhajo le na vsakih šest ali več let.

PROJEKT STAREJŠI ZA STAREJŠE

POTRKALI BOMO TUDI NA VAŠA VRATA

Koordinatorica Nežka Fojkar

Večina starejših oseb si želi preživeti starost doma, v krogu svojih najdražjih ali samostojno v svojih gospodinjstvih. Odhod v dom je za večino izhod v sili, ko starejšim zaradi starostnih težav doma ni več mogoče zagotavljati dovolj ustrezne in potrebne pomoči.

Društvo upokojencev Škofja Loka zato že od leta 2008 dalje izvaja projekt STAREJŠI ZA STAREJŠE. Njegov cilj je spoznati potrebe starejših, ki živijo doma, poiskati tiste, ki ne znajo, ne morejo ali nočejo iskati pomoči, za posameznike po potrebi vzpostaviti stik s strokovnimi službami in drugimi nevladnimi organizacijami, zmanjševati osamljenost in povečati kvaliteto življenja doma ter organizirati enostavnejšo laično pomoč, lokalno skupnost pa seznanjati o kvaliteti življenja starejših, ki živijo doma.

Letos se nam je izpolnila velika želja, ki smo jo zapisali v zadnji lanskoletni številki našega glasila. Občina Škofja Loka nam je namreč iz centralnega registra prebivalstva vendarle posredovala naslove vseh oseb, starejših od 69 let, ki živijo na območju naše občine. V občini Škofja Loka je 62 naselij, v katerih živi okrog 22.500 prebivalcev, naša ciljna skupina pa so starejše osebe, ki jih je v naši občini kar 3103. Projekt starejši za starejše delno financira tudi Občina Škofja Loka.

Doslej smo lahko obiskovali in ob prvem obisku izpolnili krajšo anketo, večinoma le člane društva upokojencev Škofja Loka in zato na marsikatera vrata še nismo potrkali. Naš obisk lahko pričakujete še letos ali na začetku prihodnjega leta. Priporočam vam, da našim prostovoljcem odprete vrata in jim dovolite, da vas anketirajo, saj bodo tako dobili zelo osnovne in splošne podatke o vašem bivanju in počutju. Če se boste strinjali, vas bodo kasneje naši prostovoljci občasno ponovno obiskovali. Dosedanje izkušnje kažejo, da so mnogi teh obiskov zelo veseli, saj prostovoljci v primeru potrebe po kakršnikoli pomoči posredujemo tudi informacije, kje dobiti pomoč in tako anketirancem olajšamo težave.

Pri izvajanju projekta Starejši za starejše trenutno sodeluje 29 aktivnih prostovoljcev. Da pa bi lahko čim hitreje obiskali čim več starejših oseb iz pridobljenega seznama, moramo povečati število prostovoljcev.

Če želite pomagati sočloveku, se počutiti koristnega, pridobiti nova znanja in izkušnje ter izpolniti svoj prosti čas s koristnim delom, se nam pridružite. Pred začetkom vas bomo poučili oziroma usposobili o tem, kako poteka naše delo, ki se praviloma izvaja v vašem bivalnem okolju.

Za vse informacije nas lahko pokličete na telefon 041 717 210, nam pišete na elektronski naslov nezka.fojkar@gmail.com ali pa se osebno zglasite v tajništvu društva.

Foto: Z. Ramovš

Cveta Škopelja

POVABILO V ČLANSTVO NAŠEGA DRUŠTVA

Društvo upokojencev Škofja Loka je prijazno in odprto za vse. Dokazali smo, da nam ni vseeno za kvaliteto delovanja članstva in za socialni položaj ljudi ter da nam ni vseeno, kako bomo živeli v prihodnje. V društvu si stalno prizadevamo članom ponuditi različne aktivnosti. Ponosni smo na vse uspehe, do katerih smo prišli skupaj. Da bo tudi nov koledar popisan s takšnimi ali še boljšimi uspehi, se moramo truditi še naprej. Želimo si, da naša skupnost postane še močnejša. Vsak posameznik šteje, zato bomo v svoje vrste z veseljem sprejeli vsakega novega člana, ki bo s svojim znanjem, izkušnjami in dobro voljo prinesel nove ideje ter sveže moči.

Prijazno vabimo vse upokojence in upokojenke našega območja, ki še niste naši člani, da se nam pridružite.

V glasilu Mi o sebi lahko preberete o različnih sekcijah in o delovanju društva. Prepričani smo, da v bogatem izboru dejavnosti vsakdo lahko najde nekaj zase in za svojo dušo.

PREDVIDENE FINANČNE OBVEZNOSTI ZA LETO 2014

Prispevek za društveno članarino in vzajemno samopomoč (VS) že šesto leto od leta 2009 ostaja enaka in velja od 1. januarja do 31. decembra za tekoče leto. Poravnati ga je potrebno najkasneje do 30. junija.

- Društvena letna članarina	10,00 €
- Vpisnina z izkaznico (za nove člane DU)	2,00 €
- Prispevek za Sklad vzajemne samopomoči	
- posmrtnina (**neobvezno**)	10,00 €
(v sklad se lahko včlanijo člani do 70. leta starosti)	
- Izplačilo posmrtnine	235,00 €

SKLAD VZAJEMNE SAMOPOMOČI

Vzajemna samopomoč je prostovoljna solidarna skupnost članov, ustanovljena z namenom, da se ob smrti izplača posmrtnina. Deluje kot sklad in jo ureja Pravilnik vzajemne samopomoči. Letni prispevek in višino posmrtnine vsako leto določi upravni odbor ZDUS. Vanjo se lahko vključijo člani društev upokojencev do dopolnjenega 70. leta starosti. Posameznemu članu pravica do izplačila posmrtnine pripada po preteku čakalne dobe, ki je odvisna od starosti člana ob vpisu. Če član društva upokojencev preneha biti član, ne more biti več član samopomoči in nima pravice do vračila vplačanih prispevkov.

Pomembno je, da so člani ob vstopu seznanjeni s pogojem, da mora biti članarina poravnana vsako leto nepretrgoma in da po enem letu neplačila članstvo preneha.

Posmrtnina se lahko izplača najpozneje v enem letu po smrti člana samopomoči. Če po preteku enega leta niso bila predložena dokazila o smrti, pravica do posmrtnine ugasne.

SLOVO OD UMRLIH ČLANOV

Svojce, ki želijo, da umrlega člana na zadnji poti pospremimo s praporom, prosimo, naj nam to željo sporočijo najmanj 24 ur pred pogrebom. Od vseh umrlih članic in članov se bomo poslovili na pogrebu z društvenim praporom. Žalna zastava bo na sedežu društva razobešena na dan pogreba in en dan pred tem. Svojce umrlega prosimo, da o dogodku obvestijo praporščaka, poverjenika ali tajništvo DU.

MERITVE IN SVETOVANJA

Meritve krvnega tlaka, količine holesterola in sladkorja v krvi ter zdravstveno svetovanje bodo potekali vsako drugo sredo v mesecu od 8. do 10. ure, razen julija in avgusta. Priporočamo, da pridete tešč, kajti meritve bodo le tako pravilne. Čeprav te usluge opravljajo prostovoljke članice našega društva in društva Rdečega križa brezplačno, je potrebno plačati testne lističe za holesterol in sladkor. Te dejavnosti so na voljo vsem starejšim občanom v občini Škofja Loka ne glede na to, ali so člani društva ali ne.

URADNE URE

Uprava, tajništvo
tel. 04 512 06 64, 040 226 667
vsako sredo in petek od 8. do 12. ure

Univerza za tretje življenjsko obdobje
tel. 040 292 646
vsak četrtek od 10. do 12. ure

Starejši za starejše in Najemna stanovanja
tel. 041 717 210
vsako 1. in 3. sredo v mesecu od 9. do 11. ure

Marinkina knjižnica
tel. 051 371 052
vsak ponedeljek od 14.30 do 16.30 ure,
vsako sredo in petek od 11. do 13. ure

KORISTNE INFORMACIJE

SOCIALNO PODROČJE

Program Starejši za starejše za večjo kakovost življenja doma

Vsi želimo starost preživeti doma, v svojem okolju. Da bi bilo to mogoče čim dalj časa, društvo že od leta 2008 dalje izvaja program Starejši za starejše. Cilj programa je na domovih obiskovati osebe, starejše od 69 let, ugotoviti, kako živijo in v primeru potreb zanje poiskati ustrezno pomoč. Naš moto je: Danes bom jaz pomagal tebi, jutri bo kdo mlajši pomagal meni.

Za izvajanje in pridobivanje novih prostovoljcev skrbi koordinatorica Nežka Fojkar. Novi prostovoljci bodo še kako dobrodošli, še posebej sedaj, ko smo od občinske uprave pridobili seznam vseh občanov, starejših od 69 let. S prostovoljnim delom daješ del sebe tistim, ki pomoč potrebujejo, polepšaš si dan in spet koristno uporabiš svoja znanja in izkušnje, ki si jih pridobil.

Če imate smisel za delo s starejšimi, nas pokličite na telefon 041 717 210 ali pa nas obiščite v društvu.

Najemna stanovanja

Nepremičninski sklad PIZ ima v Frankovem naselju v Škofji Loki 61 namenskih najemnih neprofitnih stanovanj. Stanovanja so namenjena upokojencem in drugim osebam, ki so praviloma starejše od 65 let in imajo stalno bivališče v naši občini. Vsa stanovanja so primerna večinoma za bivanje ene ali dveh oseb.

Sklad oddaja stanovanja v najem v sodelovanju z Društvom upokojencev Škofja Loka. Stanovanjska komisija društva zbira prijave vse leto in na podlagi Pravil za oddajanje stanovanj vsako leto oblikuje prednostno listo prosilcev. V primeru izpraznjenega stanovanja komisija na poziv Nepremičninskega sklada PIZ oblikuje predlog za dodelitev stanovanja v najem prosilcu, ki je prvi na listi.

Trenutno so vsa stanovanja zasedena, kljub temu pa je pomembno, da kandidati za najem oddajo vloge, da vemo, kakšne so vaše potrebe in vas uvrstimo na prednostno listo.

Kako se prijaviti za najem stanovanja ?

Izpolniti je potrebno VLOGO za najem namenskega najemnega stanovanja za upokojence in druge starejše osebe, vključno **z vsemi prilogami**, ki so navedene na zadnji strani obrazca. Vlogo lahko natisnete s spletne strani http://www.ns-piz.si/ (namenska stanovanja/kako do najema) ali jo dobite v društvu.

Vlogo je treba poslati po pošti na Društvo upokojencev Škofja Loka, Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka.

Pravila za oddajanje stanovanj so na vpogled na oglasni deski in v tajništvu Društva upokojencev Škofja Loka, kjer dobite tudi dodatne informacije. Pokličete lahko tudi na telefon 041/717 210.

DOBAVA KURILNEGA OLJA POD UGODNEJŠIMI POGOJI

V društvu lahko člani dobijo posebno naročilnico za ugodnejši nakup kurilnega olja. Ob naročilu več kot 800 l je tudi prevoz brezplačen. Po novem je v sodelovanju in na podlagi dogovora podjetja TUS ENA d.d. s Poštno banko Slovenije d.d. našim članom omogočeno financiranje nakupa kurilnega olja v obliki hitrega namenskega ali gotovinskega kredita in sicer za vse naše člane, ne glede na to ali so komitenti Poštne banke Slovenije d.d. Kdor bi želel nakup olja plačati s pomočjo kredita, naj se obrne na dobavitelja, podjetje TUS ENA, d.o.o., na številko 04 257 25 75 oz. GSM 031 629 073 ali na elektronski naslov info@tusena.si, kjer bo za ureditev financiranja dobil vsa potrebna navodila.

VODSTVO

Predsednik DU Miro Duić, tel. 040 226-648
Podpredsednica/računovodkinja DU Milica Habjan, tel. 040 292 647
Tajnica/namestnica predsednika DU Cveta Škopelja, tel. 040 226 667

VODJE POSAMEZNIH DEJAVNOSTI DU

Univerza za tretje življenjsko obdobje
Borjana Koželj, tel. 040 292 646

Šport in rekreacija, Ivan Hafner, tel. 041 871 271

Sekcija za organ. izletov in srečanj
Cveta Škopelja, tel. 040 226 667

Planinska sekcija, Nežka Trampuš, tel. 041 225 226

Pohodniška sekcija, Dragica Gartner, tel. 041 607 483

Marinkina knjižnica, Marija Draškovič, tel. 051 371 052

Odbor za razstave, Zlata Ramovš, tel. 041 971 327

Sekcija za socialo, Nežka Fojkar, tel. 041 717 210

Odgovorna urednica glasila Mi o sebi
Jelka Mlakar, tel. 031 640 162

Odgovorna urednica e-novic Od tu in tam
Borjana Koželj, tel. 040 292 646

Praporščak DU Hinko Groboljšek, tel. 051 380 724

Hišnik DU Drago Pavičević, tel. 040 327 770

Vse dobro v letu 2014 vam želi

kolektiv hotela Delfin ZDUS iz Izole.

Vila Ana delfin HOTEL

Kolektivno nezgodno zavarovanje za člane društva upokojencev Škofja Loka

Za člane Društva upokojencev Škofja Loka smo v Zavarovalnici Triglav pripravili kolektivno nezgodno zavarovanje, s katerim si lahko v primeru nezgode ublažite finančne posledice. K zavarovanju lahko povabite tudi vse vaše družinske člane (brate, sestre, otroke, zakonce in zunajzakonske partnerje med 14. in 75. letom starosti), pri čemer velja jamstvo za smrt zaradi bolezni do 65. leta starosti.

Zavarovanje lahko sklenete na sedežu vašega društva, in sicer s podpisom pristopne izjave, s katero se opredelite za posamezna zavarovalna kritja. Od višine mesečne premije so odvisne tudi višine zavarovalnih vsot.

Zakaj se nezgodno zavarovati?

S sklenitvijo kolektivnega nezgodnega zavarovanja imate krite nezgode, ki bi se vam zgodile kjerkoli in kadarkoli (torej 24 ur na dan) in s tem zagotovljeno denarno izplačilo zavarovalne vsote za primer invalidnosti, za stroške zdravljenja, za dnevno odškodnino, za preležane dneve v bolnišnici ter denarno izplačilo zavarovalne vsote v primeru nezgodne ali naravne smrti.

Posebna ugodnost

Za člane Društva upokojencev Škofja Loka smo pripravili tudi nezgodno zavarovanje upokojencev od 75. do 90. leta starosti, v okviru katerega je mogoče zavarovati nezgodno smrt, invalidnost in bolnišnični dan.

Vse bo v redu.

triglav

www.triglav.eu

GENERALI GROUP

GENERALI

agencij@ELIK
Zavarovalniško zastopanje d.o.o.

Ponudba Hranilnice LON

Srebrni paket

samo 2,45 EUR na mesec

Samo za upokojence.

- **otvoritev** in **vodenje** osebnega računa
- plačilna kartica **Activa Maestro**
- **mesečni izpisek** poslovanja
- **varnostno SMS obveščanje**
- **brezplačni** dvigi gotovine na vseh bankomatih

Zagotovite si **brezplačno plačevanje položnic** na ime imetnika **Srebrnega paketa** (znesek na posamezni položnici ne sme biti višji od 500,00 EUR).

Za nove komitente prve tri mesece brezplačno!

So trenutki,
ki dajejo lepoto spominom
in smisel prihodnosti.
Naj se lesketajo tudi v prihodnjem letu.

Vesele praznike vam želi Hranilnica LON.

Poslovna enota **Škofja Loka**, Kapucinski trg 2, **T. 04 28 00 791**

www.lon.si info@lon.si

HRANILNICA **LON**
Bančništvo na Ljubezniv Oseben Način

Z raco.si na dobri poti.
raca.si TURISTIČNA AGENCIJA
timko.si
LOKA TURIST TURISTIČNA AGENCIJA

Ivan Špik s.p.
Poljane 23, 5282 Cerkno
P.E. Racovnik 49, 4228 Železniki

T +386 (0)4 51 01 180
F +386 (0)4 51 01 181
E ivan.spik@siol.net
ID št. za DDV: SI10631658

LOKA TURIST
telefon: 064 655-520
tel./fax:064 655-521
Kapucinski trg 7 4220 Šk. Loka

VESEL BOŽIČ
IN SREČNO
NOVO LETO 2014

GOSTILNA
PRI KAJBITU
Zminec 5
4220 Škofja Loka
Tel.: 04 512 67 00

kemična čistilnica
ŠINKOVEC BOJAN s.p.
4220 ŠKOFJA LOKA
KOŠIRJEVA 5
Tel: 04/5151-210

TISKKOŠIR
ZG. BITNJE 277, 4209 ŽABNICA, KRANJ
Tel.: 04/231 56 30, fax: 04/231 56 32, Mobitel: 041 612 033
E-mail: info@tiskkosir.si, www.tiskkosir.si

Kidričeva cesta 75 – nasproti Odeje
tel.: 041 481 622
KOMPLIMENT
RESTAVRACIJA
SAME DOBRE STVARI
MALICE in KOSILA, ZAKLJUČENE DRUŽBE...

ZAVOD ZA ŠPORT
ŠPORTNA ZVEZA
ŠKOFJA LOKA
Podlubnik 1c
4220 Škofja Loka
T 04 515 70 70
zzs.loka@siol.net
www.zsport-skloka.si

FOTO GALERIJA

Obisk Bosanskih piramid
Foto: C. Škopelja

Otvoritev razstave Poletne slikarske šole
Foto: N. Mandić Orehek

Trgatev na Bizeljskem
Foto: B. Lužar

Zelišča na Kamnitniku s Pavlom Čukom
Foto: Z. Ramovš

Obisk članov DU Sovodenj
Foto: Z. Ramovš

Tečaj fotografiranja in obdelave fotografij s Tomažem Bradeškom
Foto: Z. Ramovš

Čaj ob petih z Ireno Dolinar
Foto: Z. Ramovš

KAJ POČNEMO?

Orientacija s Stanislavom Strnadom in Srečom Pirmanom

Martinovanje v Gornji Dubravi
Foto: Z. Ramovš

NAŠE PRIREDITVE IN AKTIVNOSTI

Fit v najlepših letih z Barbaro Čenčič
Foto: Z. Ramovš